

ആരോഗ്യം.

പുസ്തകം ൫. } മഹർ കുറു. } ലക്കം ൭.

പ്രകൃതിജീവിതം.

(മാവേലിക്കര ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ വെച്ച് കെ. രാമവാര്യർ അവർകൾ ബി. ഏ. ബി. എൽ. മഹർ വൃശ്ചികം ൧൨-ാം തീയതി ചെൽ പ്രസംഗം. തലവടി എം. കേ. കൃഷ്ണപിള്ള സംഗ്രഹിച്ചത്.)

മാന്യരേ!

ഇന്നലെ ഞാൻ പ്രകൃതിജീവിതത്തെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊരു പ്രസ്താവിച്ചുവെങ്കിലും അതിൽ പലഭാഗങ്ങളും ഇനിയും വളരെ വിവരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് വാദ്രാത്രി കർക്കി കൂടുതലായി പ്രയോജനമുള്ള സംഗതികളെ വിഷയമാക്കാം എന്നു ഞാൻ വാചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ആയത് വലിയവക്കും പ്രയോജനപ്പെടാത്തതല്ല.

ആഹാരം, നിദ്ര, മൈഥുനം, പ്രായാമം, മനസംയമനം എന്നീ സംഗതികൾ ആരോഗ്യദായകങ്ങളാണ് എന്ന് ഇന്നലെ ഒരുമുറാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞു. അതിൽ ഒടുവലത്തെ മനസ്സംയമനം എന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ഇന്നലെ സാമാന്യം

വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു പറയാൻപോകുന്നത് ആഹാരരീതിയെക്കുറിച്ചാണ്.

നമ്മുടെഇടയിൽ പലരും ആഹാരം വളരെ വേഗത്തിൽ കഴിച്ചുവരുന്നതായിക്കാണുന്നു. 'ഇരുന്നൂറുക' വളരെ നിഷിലമായിട്ടാണ് പലരും കരുതിവരുന്നത്. ഇതിന്റെ മാതൃകയ്ക്കു ഒന്നാമതായി പ്രകൃതിജീവകളായ പക്ഷികളെ പരിശോധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷികൾ അവയ്ക്കുള്ള ആഹാരസാധനം കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പലാധമലങ്ങളിലേക്കും പറന്നും, നടന്നും, നോക്കിയും ഒരുവലിയ പരിശോധന നടത്തുന്നു. അനന്തരം അതാനോടടുത്തിരുന്ന് അതിന്റെ മനോഹരതകണ്ട് ആസ്വദിക്കുയാണോ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം കുറച്ചുനേരം നോക്കുകസാധാരണമാണ്. പാനീട്ട് ആയതു ഭക്ഷിക്കുന്നതായും കാണാം. മറ്റു ജീവികളും അവയുടെ ആഹാരസാധനം കാണുന്ന ഉടനെ ഭക്ഷിക്കാതെ അടുത്തുചെന്ന് മണത്തു നോക്കിയും നക്കിയും, കഴിഞ്ഞിട്ട് സാവധാനത്തിൽ തിന്നു തുടങ്ങുന്നു. അതായത് ആഹാരം അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ മുതൽ കണ്ടുപിടിച്ചു തിന്നാറാകുന്നതുവരെയുള്ള സമയത്തിനുള്ളിൽ തന്റെ വിചാരം ശരീരത്തിൽ ഉള്ള സകല അവയവങ്ങളേയും ആഹാരസ്വീകരണത്തിനു തയ്യാർചെയ്യുന്നു. നാക്കും മൂക്കും ആഗ്രഹിച്ചെടുക്കുന്ന സാധനം വായിലാക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അതിന്റെ രസത്തെ ആവഹിക്കുന്ന ഉമിനീർ കീഴ്പ്പോടുചെന്ന് ദഹനേന്ദ്രിയത്തെ വിവരം ധരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനുശേഷം കഴിക്കുന്ന ആഹാരം, ശരീരത്തോടു ചേരുന്നതിനും, ശരീരം അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അത്യാവശ്യമായ ചില ശക്തികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. പരാമ്പര്യകൃതമനുഷ്യസമുദായത്തിൽ ഒരുവൻ അവന്റെ ആഹാരസാധനത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു മുന്നറിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നില്ലെന്നു തന്നെയല്ല അവയെ മുൻപിൽ വെച്ച് ഒന്നുസൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിക്കുന്ന പതിവും ഇല്ല. പലപ്പോഴും ആഹാരംകണ്ട് ഭു

മിക്കുന്നുമുണ്ട്. നമ്മുടെ ഭക്ഷണസാധനം അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കറ നേരം താമസിച്ചു മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കാവൂ. ഇതിനു നമ്മുടെ പുരാതനർ ചില നിയമങ്ങൾ ഏല്പിട്ടുത്തിരിയട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ എപ്പോഴും ആഹാരസമയത്ത് കയ്യിൽ വെള്ളം വാങ്ങിച്ച് ചെയ്യുന്ന ക്രിയകളും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും ഇതിന്നു സാക്ഷിയാകുന്നു. കണ്ണുകൊണ്ടു നോക്കിക്കണ്ടും മുക്കുകൊണ്ട് മണത്തറിഞ്ഞും ആഹാരസാധനം എളുപ്പമെന്നുറപ്പുവരികയും, ആഹരിക്കുന്നതിന് ജീവപയുഷ് ആഗ്രഹവും, ജന്മത്തിന് ആവശ്യവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം സാവധാനമായി ഭക്ഷിച്ചുതുടങ്ങണം. കണ്ണ് മുക്കി ഇവ വായുടെ അടുത്തു വെച്ചുവെക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആലോചിച്ചാൽ ഇതിനുകൂടി ആണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. സകല ജീവികളും അവയുടെ ആഹാരം മണത്തുനോക്കാതെ തിന്നുന്നില്ല. മനുഷ്യൻ (പരിഷ്കൃതമനുഷ്യൻ) മാത്രം അതു ചെയ്യുന്നില്ല.

പരിഷ്കൃത മനുഷ്യന്റെ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞതായി വിചാരിക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്ന കൂട്ടക്കൂട്ട മാത്രമേ ഈ ജ്ഞാനേന്ദ്രിയത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഗുണം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. ആ നിലയിലുള്ളവന് സാധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വിശേഷിച്ച് പരിശോധനാപരിശോധനം ഒന്നുവേണമെന്നില്ല. കണ്ണിനും മൂക്കിനും, ആകർഷണീയമായ വസ്തു മിക്കവാറും പ്രകൃത്യനുസരണമായവ തന്നെ ആയ, രാക്ഷം, പ്രകൃതി ദത്തമായ സാധനം ശരീരത്തിനു യോജിച്ച വിധം പാകം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പാക കർത്താവ് പ്രകൃതിയാണെന്നു മാത്രം ഭേദം. സ്വാദിനു വേണ്ടി കൃത്രിമം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളാണെങ്കിൽ അവയെ ഉടനെ നിഷേധിക്കണം. പ്രകൃതി രസികത്വവും, സൗരഭ്യവും, സ്വാദുംകൊണ്ട് എളുപ്പമായ സാധനം ഹിതവും ആരോഗ്യപ്രദവും ആയിരിക്കും.

ഇനിഭക്ഷണരീതി എത്ര വിധമായിരിക്കണമെന്നു നോക്കാം. ആഹാര സാധനത്തിന്റെ ഭവനംവായിലാണ് തുടങ്ങുന്നത്. പലുകൊണ്ട് ചവച്ചുരുച്ച് ഉമിനീറിൽ കലർത്തി ഇറക്കണം. ആമാശയത്തിൽ നാം കഷണമായി തള്ളിഇറക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ ചവച്ചു ചൊടിക്കാൻ അവിടെ പല്ലിലേന്നുള്ള വസ്തുത നമ്മിൽ പലരും ഇനിഅറിയാനുള്ളതാണ്. നമുക്കു നമ്മുടെ ഉത്തരുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായിട്ടുള്ള പല്ലുകൾ മാത്രമെ ഒള്ളെന്നുള്ള വസ്തുത ഒന്നു കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ആഹാരസാധനത്തെ യഥാവിധി അരച്ച് ദീപന ദ്രവ്യം സജ്ജമാക്കുകമാത്രമാണ് പല്ലുകളുടെ കൃത്യം. എന്നാൽ നമ്മിൽ പലരുടെ പല്ലുകളും ആവിധമായ വ്യാധാമം കൂടാതെ കുറച്ചുകാലം ആകുമ്പോഴേക്ക് സ്ഥാനത്തു നിന്നും ഇളകി അധഃപതിച്ചു പോകുന്നതായികാണാം. ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരിൽ പലർക്കും ഡാക്ടറോടു വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്ന പല്ലാണുള്ളത്. കുട്ടികൾക്കു പല്ലുനുള്ള വാലപ്രത്യേകം കുറച്ചിരിക്കുന്നതായ നോട്ടീസ്സുണ്ട്. നാം ആഹാരസാധനം ശരിയായി ചവച്ചുതിന്നാത്തതിന്റെ ഫലമായി ഉള്ളപല്ലും കുളഞ്ഞ് പകരം പണം കൊടുത്തുവാങ്ങുന്ന പല്ലും വെച്ചുകൊണ്ട് പരുങ്ങുന്ന ചെറുപ്പക്കാരും കുട്ടികളും ഇക്കാലം ചുരുക്കമല്ല. ശരിയായിചവച്ചു തിന്നുന്നപക്ഷം പല്ലിന്നും ഉത്തരകൾക്കും ശരിയായബലവും, ആരോഗ്യവും, നല്ലധാവള്യവും മുഖത്തുള്ള മാംസ പേശികൾക്ക് പ്രത്യേക ചൈതന്യവും ഉണ്ടാകും. ഇതോടുകൂടി ആമാശയത്തലെ ജോലിയും ശരിയായി നടക്കുന്നതാണ്. അനന്തരം കടലിലും തന്മൂലം ശരീരത്തിനാകപ്പടയ്ക്കും ഉണ്ടാകുന്ന സുഖം എത്രമാത്രമെന്ന് അനുഭവം കൊണ്ടു അറിയാനുള്ളതാണ്. ശരീരത്തിൽ ഒരംഗത്തിനുള്ള ജോലി മറെറാറംഗം ചെയ്യുമെന്ന് ആരും സംശയിച്ചു പോകരുത്. പല്ലു ചെയ്യാനുള്ള ജോലി ഉദരം (ആമാശയം) ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെയ്ക്കുന്നത് നന്നല്ല. അതിന്റെ പല

മായാ പാശാതുരുടെ കൃതിമപ്പലും, കണ്ണാടിയുവെച്ച് വിഷ
 മിക്കാതിരിക്കാൻ ഇനി എങ്കിലും നമ്മുടെകൂടർ കരുതുമെങ്കി
 ൽ നന്നായെന്നു. ആഹാരം ചവച്ചുതിന്നുന്നതു നിമിത്തം
 വീണ്ടും അരോഗദുഃഖശാന്തതം സമ്പാദിച്ച ഹോറസ്സ് പ്ള
 ചർ (Horous Flecture) എന്ന മഹാൻ ആഹാരസാധനം
 'ഫ്രെ' പ്രാവശ്യം ചവയ്ക്കുകപതിവായിരുന്നു. ഇതു നിമിത്തം
 വ്യയം വരുന്നസമയം നഷ്ടമാണെന്നു പലരും സംശയിച്ചേക്കും.
 ആഹാരത്തിന് എത്രസമയം ചവവുവെക്കുകയും അത് വൃ
 ത്തമാകുന്നതല്ല. ഗ്ലാഡിസ്റ്റൺ ഒരു കക്ഷണം ഇറച്ചി 'ഫ്രെ'
 പ്രാവശ്യം ചവയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വ്യാധാമത്തിന്
 വാറുകുറുകയും പതിവായിരുന്നു. ഫ്ളച്ചറിന്റെ ചവ കൂടു
 തലാണെന്നു വല്ലവരും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഗ്ലാഡിസ്റ്റ
 ണെ അനുകരിക്കട്ടെ. ഒരു പ്രഫ്സർ ആയിരുന്ന ഫ്ളച്ചർ
 സുഖക്കേടുനിമിത്തം ഒരു ജീവച്ഛവംപോലെ ആയാത്തിന്.
 പിന്നീട് അദ്ദേഹം പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ച് എടുവർഷം ജീവിച്ചു
 പോഴേക്ക് മല്ലയുദ്ധംകൂടി നടത്തുന്നതിനു തക്കവണ്ണം ഉള്ള
 ആരോഗ്യവും ബലവും സമ്പാദിച്ചു. മൈലോ ബാർബൻ എ
 ന്ന കായികാഭ്യാസപരിശീലന ശാലയിൽചെന്ന് അവിടെയു
 ള്ള ശക്തന്മാരെ അതിശയിപ്പിക്കത്തക്ക പല വേലകളും അ
 ദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നൂറു വയസ്സുള്ള ഈ കിഴവനെ അവർ
 വീണ്ടും വീണ്ടും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കാണുകയും 'നന്ദം' റാത്ത
 ൽ ഭാരം നഷ്ടമാകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തെ അവ
 റ്റു അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം ഫ്രോട്ടീൻ തീയറ
 അനുസരിച്ചുള്ള ആഹാരം ഭക്ഷിക്ക പതിവായിരുന്നു. ആ
 ഹാരസമയം ഉച്ചയ്ക്കും, അളവ് കേവലം 'ഫ്രെ' ഔൺസുമാത്ര
 വും അത്രെ. ചവയുടെ കൂടുതൽകൊണ്ട് ഏതു സാധനത്തി
 ലും ചകിരികാണുക സാധാരണയായിരുന്നു. ആ ചകരിയും
 അദ്ദേഹം വീണ്ടും വീണ്ടും ചവച്ചിറക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.
 തിന്നുന്നസാധനം അളവിലും പ്രാവശ്യത്തിലും കുറഞ്ഞിരിക്കു
 ന്നതിൽ ഭയപ്പെടുന്നവർ ഉള്ളിൽ ചെയ്യുന്ന ആഹാരസാ

ധനം ശരീരത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടാതെ തള്ളിപ്പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി അശേഷവും ഗണിക്കുന്നില്ല തന്നെ. ഇതിൽ നിന്ന് സാധനനഷ്ടം, ശരീരാന്തർഭാഗത്തുള്ള അവയവങ്ങളുടെ വിഷമം, അവയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന ബലഹീനത, പണച്ചിലവ്, അകാലവാർദ്ധക്യം, മരണം മുതലായ പലനഷ്ടങ്ങളും ഇതിനു മുൻപ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇനി പറയാനുള്ളത് നിദ്രയെപ്പറ്റിയാണ്. നിദ്രാസ്യം ഇക്കാലത്ത് അറിയുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. നിദ്രാദേവി പലക്കും വിപരീതമായിരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം അവരുടെ മുഖഭാവത്തിൽ നിന്നും അറിയാവുന്നതാണ്. ഒരുത്തൻ വിചാരിച്ചാൽ ഉടൻ അവനു നിദ്ര ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ശരീരത്തിനു പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നുള്ള ക്ഷീണം തീരുക എന്നുള്ളതാണ് നിദ്രകൊണ്ട് ഒരു ശരീരിക്ഷ സാധിക്കാനുള്ള ആവശ്യം. നിദ്രാസംഗതിയെപ്പറ്റി ചില സൂക്ഷ്മ ദിക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽനിന്നു റോസ്സാനിറത്തിലുള്ള ജീവാണു ശരീരാന്തർഭാഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇരിന്നായിരാത്രിയിൽ നേരത്തെ തന്നെ ഉറങ്ങേണ്ടതാണ്. പലരും വൈകുന്നേരം ജോലിക്കായി വിനിയോഗിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ വെളുപ്പാൻകാലത്ത് മൂന്നു മണി മുതൽ ആ ജോലി ചെയ്യുന്നതിന് മാറി വെയ്ക്കുന്ന പക്ഷം എത്ര നന്നായിരുന്നു. ശരീരത്തിനും, ബുദ്ധി്ക്കും ഉന്മേഷമുള്ള ആ ബ്രഹ്മ മുഹൂർത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ആ പ്രവൃത്തി എത്ര ഭംഗിയായും, ഫലപ്രദമായും, നിഷ്പ്രയാസമായും സാധിക്കാമെന്നുള്ളത് അനുഭവം കൊണ്ടറിയേണ്ടതാകുന്നു. കൂടാതെ പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തോടും വായുമണ്ഡലത്തോടും, അതേ സമയത്തുണ്ടാകുന്ന നമുക്കു സുസ്വർത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പ്രാണവായുവും, ഓജസ്സും, തേജസ്സും തന്മൂലം ദീപ്തവ്യസ്സും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള പരിഷ്കാരികൾ രാത്രി കൂടി പകലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു വരുന്നു. മനുഷ്യ സൃഷ്ടമായ കൃത്രിമസൂര്യൻ കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുപോലും. പരി

ജ്ഞാരികൾ ഈ ലോകത്തെ നശിപ്പിക്കു തന്നെ ചെയ്യുന്നു. അവർ നിമിത്തം പകൽ വേല ചെയ്ത് ശരീരവും, ബുദ്ധിയും തളിന് എത്ര മനുഷ്യർ രാത്രി കൂടി വിഷമിച്ച് അവരുടെ ജനം പാഴാക്കുന്നു. കൃത്രിമസൃഷ്ടി വർദ്ധിച്ചുവർദ്ധിച്ച് പല്ല്, കണ്ണ് മുതലായവ ഉണ്ടായസ്ഥിതിക്ക് ബാക്കി കൂടി സാധിച്ച് മനുഷ്യ സൃഷ്ടി തന്നെ അടുത്ത കാലത്തു നടന്നുവെന്ന് വരാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും അത്ര പരിഷ്കരികളാകണമെന്നാഗ്രഹിക്കാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ അരുടെ ശരീരത്തേയും, മനസ്സിനേയും സൈദ്ധ്യമായി സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ നിദ്രാസമയം നമുക്കു തന്നെയെന്ന് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ഉണരുന്നതിനുള്ള സമയം ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തമെന്നാണ് പുരാതനമതം. അതനുസരിച്ച് മൂന്നു മണിക്ക് എഴിക്കുക പ്രയാസമെന്നുള്ളവർ നാലുമണി കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടെങ്കിലും എഴുന്നേറ്റു ഭിന്നകൃത്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഈ സംഗതിയിൽ പരിഷ്കാരികളെ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ആറു മണിക്കഴിഞ്ഞുപോകുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. ഏഴും എട്ടും മണിയാകുന്നതു വരെ ഉറങ്ങുന്നവർ ധാരാളവുമാണ്. ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന സ്ഥലം തുറന്ന പ്രദേശമായിരിക്കണം. ഭൂമി മെത്തയും, ആകാശം മേലൂട്ടിയും അതു പ്രകൃതിമാതാവിന്റെ മടിയിൽ ശയിക്കുന്നതിനു മനസ്സുള്ളവർ ചുരുക്കമാണ്. എങ്കിലും കിടക്കുന്നമുറി ധാരാളം ജനങ്ങൾ ഉള്ളതായിരിക്കട്ടെ. ജനങ്ങൾ എല്ലാം തുറന്നിട്ടേ ഉറങ്ങാവൂ. അതുപോലെ ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം വളരെ ചുരുക്കിയിരിക്കട്ടെ. വസ്ത്രം എത്ര ചുരുങ്ങുന്നുവോ അത്രയും ആശ്വാസകരമാണ്. ശരീരത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നവായു (ദുഷിച്ച വായു) ശരീരം വസ്ത്രാവൃതമായാൽ പുറത്തു പോകാതെ വീണ്ടും തപിക്കലും രോമകൂപങ്ങളിലും വസിച്ചുപോകുന്നു. ഇതു വലിയ ദോഷമാണ്. ശരീരത്തിൽ നിന്നും വിസർജിച്ച മലം വീണ്ടും അതിൽ കടത്താനുള്ള നമ്മുടെ കൃത്യം സർവ്വ നിഷ്പ്രമാണെന്ന് അറിയേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ മയക്കം തുടങ്ങിയാലുടൻ ചിലർ ആരംഭിക്കുന്ന കൂക്കം വലി ശ്വാസകോശം

തന്റെ വിഷമാവസ്ഥയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതാണ്. ശ്വാസനാളങ്ങളെ സാമാന്യമായി ശുചീകരിക്കുന്നതിനു കൈവെള്ളയിൽ ശുദ്ധജലമെടുത്ത് മൂക്കിൽകൂടി വലിച്ചുകയറ്റി വായ്ക്കൽകൂടി വെളിച്ചൽ വിടുക. ഇത് ദിവസം രണ്ടുപ്രാവശ്യം വീതം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഓരോ പ്രാവശ്യവും പന്ത്രണ്ടു കൈയ് വെള്ളംവീതം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ശീലിച്ചാൽ ജ്വരദോഷം, തലവേദന, നാസാരോഗങ്ങൾ ഇവ ക്രമേണ മാറുന്നതാണ്. ശരിയായ ഉറക്കം ഉണ്ടാകുന്നതിന് ഇതത്പരം പറ്റിയവികാസ വേറെ ഇല്ലതന്നെ.

ഇനിയും പറയാനുള്ളത് മൈഥുനത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ഇതു ലോകത്തിൽ ജീവജാലങ്ങൾ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകാതെയിരിക്കുന്നതിന് പ്രകൃതി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അതിനെ തെറ്റിപ്പരിചിച്ച് ആയത് ഒരു സുഖപയ്യയായി വിചാരിച്ച് ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി സന്താനങ്ങളുടെ വർദ്ധനവ്, ശാശുരത്നം മുതലായ ഫലങ്ങൾ അടിക്കടി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏവനും സ്രീസംസ്കൃതിയിൽ വളരെ നിയമനം വേണ്ടതാണ്. അവനവന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉള്ള ബീജം സംഗ്രഹിച്ചു സൂക്ഷിക്കണം. വൃത്തിയായ വ്യയം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാനിടയാക്കരുത്. സന്തതൃൽപാദനസന്ധിമാത്രമാണ് അതിന്റെ വ്യയത്തിനു വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് ചാന്താശക്തി നിലനിൽക്കുകയും ചാർലക്യം അടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. 'നമഃ' വയസ്സിനുശേഷമെ ഒരുത്തനു നല്ല സന്താനമുണ്ടാകയുള്ളൂ. അതിനു മുൻപുണ്ടാകുന്ന സന്താനത്തിന് അനാരോഗ്യവും, അക്ലായുസ്സും സാധാരണ അനുഭവമായിരിക്കുന്നതാണ്. നൂറു വയസ്സിനുമേലുള്ള സന്താനം വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് വിധി. പക്ഷേ ഇക്കാലമുള്ള അശക്തന്മാർക്ക് അതുവരെയുള്ള ആയുസ്സുണ്ടാകുമോ എന്നും ഉണ്ടായാൽ തന്നെ ഇതിനു ശക്തനായിരിക്കുമോ

എന്നും സംശയമാണ്. സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഓ വയസ്സിനുമേലും നന്നാണല്ലോ അത്യാവശ്യമായ ആവശ്യം.

മനുഷ്യൻ വ്യാധിമൂലം നിയമേന അത്യാവശ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. മറ്റു ജീവികൾക്ക് അവയുടെ ആഹാരം, ശത്രു നാശനം ഇവയ്ക്ക് സാധാരണ വ്യാധിമൂലം അറിയാതെ തന്നെ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. പരിഷ്കൃതമനുഷ്യരാകട്ടെ കട്ടിലും, ചാരുക്കുടും, ഇരുപ്പുകുടും, മാറിമാറി ഉപയോഗിച്ച് മേൽക്കുമേൽ ശരീരത്തെ കെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തലച്ചോറുകൊണ്ടു വേലചെയ്യുന്നവർ ശരീരംകൊണ്ടു വേലചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഉള്ളവരിൽ അധികം ആളുകളും ഉദ്യോഗം, കച്ചവടം മുതലായ കൃത്യങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരായതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയുള്ളവർ വ്യാധിമൂലം ഇതരമാറ്റം അനുഭവിക്കാതെ തരമില്ല. കൃഷിക്കാർ കൈത്തൊഴിലുകാർ ഇവർക്ക് അവരുടെ പണിയിൽതന്നെ വ്യാധിമൂലം അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഒരു സമാധാനമുണ്ട്. വ്യാധിമൂലം ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശരീരത്തിന്റെ ഒരുഭാഗം കൂടുതൽ ബലം ഉപയോഗിച്ച് ചലിപ്പിക്കരുത്. ശരീരത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങൾക്കും മിതമായുള്ള വ്യാധിമൂലം ക്രമമായി പരിശീലിച്ച് ഓരോ വേലകളും മനസ്സിനെ അതതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിറുത്തിക്കൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. പ്രഫ്സർ മാറൽസ് ആറുലസ് എന്നഭേദം ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും ബലമുള്ള മാംസപേശിയോടുകൂടിയവനാണ്. ഭൂമിയെ മുഴുവൻ താങ്ങുന്ന ആദിശേഷൻ എന്ന അത്മത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന് ഇരുപേരു കിട്ടിയതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഫെൽത്ത് കമ്മററിക്കാർ 'വാക്കിംഗ്' അനാട്ടമിക്കൽചാർട്ട്, എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ ഓരോഭാഗവും പ്രത്യേകം ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്നു തോന്നുന്നതുകൊണ്ട് ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. ശരീരത്തെ സ്വാധീനമാക്കി ഓരോതരത്തിൽ ഇരുന്ന് ഫോട്ടോഗ്രാഫ് ചെയ്യുന്നതിന് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്റെ പ്രതിഫലമായി കിട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹം ഒരു കോടീശ്വര

നായരിക്കുന്നു ഒരുപ്രാവശ്യത്തെ ഇരിപ്പിന് '൨൦൦൦' ഡാളർ കൂലിയാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത് ചില അമേരിക്കൻ വ്യാപാരികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പടങ്ങു അടിച്ചവിററ് ധനവാന്മാരാകുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേലകൾ എല്ലാം മനസ്സിനെ മാംസപേശിയിൽ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് നടത്തിവരുന്നു. ഒരുമനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സ് '൧൫൦' വയസ്സാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആസ്ഥിതിക്ക് നമ്മിൽ പലരും യൌവനദശയിൽ എത്തുന്നുവോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഇതു വ്യായാമത്തിന്റെ ന്യൂനതകൊണ്ട് കൂടി വരുന്ന അപകടമാണ്. എന്നാൽ സാൻഡോ മുതലായ ചിലരെപ്പോലെ വ്യായാമം പരിശീലിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സാൻഡോയുടെ മരണം പെട്ടെന്നായിരുന്നു. കഠിനമായ വ്യായാമത്തിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കാൻ ഇടയായി എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയാതിരിക്കാൻ നാവുത്തിയില്ല. നമുക്കുള്ള ശക്തിയിൽ പകുതിക്കു തക്കവണ്ണമെ നാം വ്യായാമം ചെയ്യാവൂ. അതു മനസ്സിനെ നല്ലപോലെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു. പ്രഫ്സർ രാമമൂർത്തി പറയുന്ന തത്വം ഇതുതന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരേസമയം രണ്ടുകാർ പാടിപ്പുനീർത്താൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. ദേഹശക്തികൊണ്ടു മാത്രമല്ല മനശക്തികൊണ്ടു കൂടിയാണ് ഇത് സാധിക്കുന്നത്. ഇത് നമുക്കും സാധിക്കുന്നതാണ്. അപ്രതീക്ഷിതമായ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശക്തി പലർക്കും അനുഭവമായിരിക്കും. പ്രാണഭയം നേരട്ടുമ്പോഴും നാം വലിയ ശക്തി പ്രയോഗിച്ചുപോകും. അങ്ങനെ മനസിന്റെ നിശ്ചയംകൊണ്ട് നമുക്ക് പല വലിയ കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. വാശിപാസകൂടിയായ നിശ്ചയം ആ പശ്യമാണ്. നമ്മുടെ മനസ്സിനു സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരശക്തികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വാശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. മനസിന്റെ ഏകാഗ്രതയിൽ ഏതുശക്തിയേയും ഉണ്ടാക്കാനും ഏതുതരം ശക്തികളേയും സംഹരിക്കാനും ഇന്നു മനുഷ്യനു കഴിയുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. ഇതി

ൽ നിന്നും ഏകാഗ്രത എത്രകണ്ടു മാഹാത്മ്യമുള്ളതാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുമെല്ലാം. ഒരു കൃത്യത്തിൽ ഏകാഗ്രതയും വിശ്വാസവും നിലനിറുത്തി പ്രവൃത്തിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഉദ്ദേശം അതിൽ തിളങ്ങുന്നതാവാൻ കഴിയും. ഇതുതന്നെ വ്യായാമത്തിലും അനുഭവിക്കുക. ഈ ഏകാഗ്രതയും വിശ്വാസവും ബാലകാലം മുതൽ വെച്ചുകൊണ്ട് പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കും കൂടുതൽ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഏകാഗ്രതയിൽ പഠിത്തം വർദ്ധിക്കുകയും ആരോഗ്യം നീണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. വ്യായാമം ചെയ്യുന്ന സമയം കണ്ണും മൂക്കും ചെവിയും എല്ലാം തുറന്നിരിക്കണം ശിശുപ്രായത്തിൽ മലിനകാടുകൾ കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രകൃത്യനുസരണമായ കൃത്യങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടറിഞ്ഞ് പെച്ചിട്ടുള്ള ചില വ്യായാമമുറകൾ ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട് * അതു പ്രത്യേകം പരിശീലിക്കുന്നവർക്കും നമ്മുടെ ആരോഗ്യം പരിരക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വ്യായാമം നമ്മുടെ പകുതി ശക്തിക്കുമാത്രം അതായത് ഭൂമദ്ധ്യത്തിലും, മൂക്കിലും, കക്ഷത്തിലും വിയർപ്പുപൊടിയുന്നതുവരെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. തുറന്നസ്ഥലം ബാലസൂത്രപ്രകാരം ഇവ വ്യായാമത്തിനു കർഷതാനുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ മാംസപേശികൾ ഉറക്കത്തിൽ അയഞ്ഞുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാവിലെ തന്നെ വ്യായാമം ചെയ്ത് അതിനെ ഉറപ്പാക്കാനുള്ളതാണ്. പ്രഭാതവായുവിന്റെ ശ്വാസനംകൂടി ഇതിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്, ശ്വാസകോശത്തിന് നവജീവനെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടാണ്. മനുഷ്യൻ ചതുരാദികളാൽ മരണംവരെ അവന്റെ കൃത്യം സാധിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഇതിനു ഞാൻ മന്ദപുരത്തെ സാൻഡോ മുതലായ ചില അഭ്യാസികളെ നാം അനുഭവിക്കണമെന്നില്ല. നമ്മുടെ ശരീരം നാം നന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഫിസ്യോളജിസ്റ്റർ നമുക്കുതന്നെ അറിവിൽ നി

* ഈ വ്യായാമമുറകൾ മഹാജന തുലാലക്കും ആരോഗ്യംമാസികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നാം നാം ഗ്രഹിക്കാനുള്ളത് ഒരഹരയോഗിയുടെ ശരീരസ്ഥിതി മാത്രമാണ്. അതേനിലയിൽ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളും ആ സംബന്ധിച്ചുള്ള മാംസപേശികളും പ്രത്യേകതയിൽ നിഴലിക്കുന്നതിനും ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും വ്യായാമം ഏകാഗ്രതയോടെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

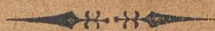
ഇതിനെയും എനിക്കു്, നീങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കാനുള്ളതു് നമ്മുടെ വസ്ത്രധാരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. നമ്മുടെ പുരാതനന്മാർ അനീകരിച്ചിരുന്ന ആ പുരുഷിയ വസ്ത്രധാരണരീതി നമ്മുടെ നാട്ടിനും ആരോഗ്യത്തിനും പ്രത്യേകം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പരാഷ്കാരത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പാവനമായ പഴയരീതി നിശേഷം ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പലസമുദായങ്ങളും പാശ്ചാത്യപരാഷ്കാരത്തിൽ ഭ്രമിച്ച് അവരെ അനുകരിച്ച് ശരീരത്തിൽ വളരെ കറച്ചഭാഗം മാത്രമെ വായുവിന്റെ സംസർഗ്ഗത്തിനനുപദിച്ചു വരുന്നുള്ളൂ. നമ്മുടെ ഈ നാട്ടിലെ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയ്ക്കു് ഇത്ര നാശകരമായ ഒരു കൃത്യം മറൊന്നില്ല. വീടുവട്ടു് ഔദ്യോഗികമായാലോ മറ്റു സംഗതികൾക്കോ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ പരിതസ്ഥിതിയെ നാം അനുസരണമേറിയതാണെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ അശേഷം വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പുരുഷിയ വസ്ത്രധാരണം പരാശീലിക്കുന്നതു് ആരോഗ്യത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതും താനെന്നിലയിൽ ഉള്ള നമ്മുടെ കോശസ്ഥിതിക്കു് അനുകൂലിക്കുന്നതുമാണ്. നമ്മുടെ ശരീരം ഉള്ളിലുള്ള മലത്തെ രോമകൂപങ്ങളിൽക്കൂടി വെളിയിലേക്കു തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വസ്ത്രംകൊണ്ടു് ശരീരഭാഗത്തെ പൊതിഞ്ഞു മുറുക്കിക്കൊച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ അഴുക്കുകൾ യഥാസ്ഥാനം വിട്ടുമാറാൻ ഇടയാക്കാതെ ശരീരം അവയെ തിരിച്ചു കൈക്കൊള്ളാൻ ഇടയാകുന്നു.

ഇതിനിടയാകാതിരിക്കുന്നതു് എത്രയോ വലിയ ഒരു ഗുഹമാണെന്നുള്ളതു പലരും പ്രത്യേകം ആലോചിക്കാനുള്ളതു്

൯. ഈയിടെ ഒരു വലിയ ഡാക്ടർ ആശുപത്രിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുവരവെ അരോഗദൃഢഗാത്രനായ ഒരു നീഗ്രോയെ കാണാനിടയായി. ദുഷ്ടമാത്രത്തിൽ ആകർഷിതനായ ഡാക്ടർ നീഗ്രോയുടെ അടുത്തു ചെന്നു അവന്റെ ആരോഗ്യത്തിനുള്ള കാണത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ നീഗ്രോ പറഞ്ഞ ഉത്തരം “ഞാൻ എന്റെ മുഖത്തേപ്പോലെ സർവ്വംഗത്തേയും കരുതുന്നു” എന്നാണ്. ഡാക്ടർ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ ആലോചിച്ചിട്ടും ഇതിന്റെ താല്പര്യമറിയാതെ വിഷമിച്ച് വീണ്ടും നീഗ്രോയെ അഭയംപ്രാപിച്ചു. മുഖത്തെ മുടിവെക്കാതെ എല്ലാവരും തുറന്നുവെയ്ക്കുന്നതുപോലെ താൻ തന്റെ സർവ്വംഗത്തേയും സദാപി പ്രകൃതിയുടെ ആലിംഗനത്തിന് തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുത ഡാക്ടറെ അവൻ മനസ്സിലാക്കി. കേവലാഇലകൾകൊണ്ടു ചുരുങ്ങിയ ഒരു വസ്രധാരണം നടത്തിയ ആ നീഗ്രോയ്ക്ക് ശിഷ്യപ്പെടുപോയ ആ ഡാക്ടറുടെ കഥ പെരുംകഥ യില്ലായ്മയാണ് എന്നതെന്തിലാരിക്കരുതെ.

ഇങ്ങനെ ആനാട്യ നിദ്ര, മൈഥുനം വ്യാധാമം വസ്രധാരണം എന്നിവ ചുരുക്കി ഞാൻ ഇവിടെ വാഗ്ദാനിച്ചിട്ടുള്ളത് ഏതോ ചില പാശ്ചാത്യവേദശാസ്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വല്ല പ്രമാണങ്ങളേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലെന്നുള്ളത് നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ധരിക്കേണ്ട ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. നമ്മുടെ പുരാതനന്മാരുടെ പരാപാധനമായ ജീവതരീതി മൈഥവവേദശാസ്ത്രാദി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ എവടെയും ലക്ഷ്യമാണ്. അതിനെവിട്ടു ജീവിതം നയിക്കുന്ന പരിഷ്കൃതരെന്ന് നടിക്കുന്ന മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ അനാരോഗ്യവും അധഃപതനവും നമുക്ക് എവിടെയും അനുഭവ്യമാണ്. ഈ ആപൽഗർഭത്തിൽനിന്നും ഇന്ന് മനുഷ്യസമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് പ്രകൃതിജീവിതമല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗമില്ലെന്ന് ലോകം പൊതുവെ അറിയത്തക്ക സമ്മതിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ക്രിതുമജീവിതമാർഗ്ഗത്തിൽ ലയിച്ച്

അതിനെ വിട്ടുപിടിയുന്നതിന് അശക്തരായവർ മനസാക്ഷിയെ മറച്ച് മെന്തും ഭജിക്കുമെങ്കിലും ലോകം ആസകലം പ്രകൃതജീവിതത്തെ ഏകദേശവും പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യശരീരം നശപരാണ. അതത്യാമിയായി, ക്ഷേത്രസ്ഥനായിരിക്കുന്ന പരമാത്മാവിന്റെ പരിസേവനം ശരീരാവലംബിക്ക് ഉപേക്ഷനീയമല്ല അതിനുവേണ്ടി അത്രയും കാലം ആ പരമാത്മാവിന്റെ പരിപാവനമായ ക്ഷേത്രത്തെ പരിതുദ്ധമായി സൂക്ഷിച്ച് സത്തുഷ്ടിയോടെ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് പരമാനന്ദോതിനിയായ പ്രകൃതദേവി സദയം അനുഗ്രഹിക്കുമാറകളെ.

പുകയിലയുടെ വിഷപരമായ ഫലങ്ങൾ.

(ററി ആർ: നരായണൻ നമ്പ്യാർ ബി. എ. ബി. എൽ.)

ജനങ്ങളിൽ അധികം പേരും നിത്യേന ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന പുകയിലയെയും അതിന്റെ ദ്രോഹകരങ്ങളായ ഫലങ്ങളെയുംപറ്റി ആരോഗ്യം മാസികയിൽ ധാരാളം ലേഖനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നിലും പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആധിക്യവും, അതിന്റെ ദോഷങ്ങളുടെ വലിപ്പവും നോക്കുമ്പോൾ വൈദ്യാരോഗവിഷയങ്ങളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതു വീണ്ടും വീണ്ടും വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽവെയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷം വരാനില്ല. അടിയിൽകാണുന്നതു 'Health and Happiness' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ T. H. J. മാർഗ്രീവ്സ് എം. ആർ. സി. എസ്; എൽ. ആർ. സി. പി. എന്ന മഹാൻ എഴുതയിരിക്കുന്ന ലേഖനത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണ്.

ഇനിയും നമുക്കു പുകയിലയുടെ ഫലങ്ങൾ എന്തെല്ലാ മെന്തെ പരിചിന്തനം ചെയ്യാം. ത തിരിച്ചിൽ, ഉദരാസ്വാസ്ഥ്യം മുതലായി പുകയില ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അസുഖങ്ങൾ പുകയിലയുടെ വിഷസ്വഭാവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവമാണ്. ഈ വിഷം ഉപയോഗിച്ച് ഏറ്റവും ആപൽക്കരവും നിരാശാജനകവും ആയിത്തീർന്നുപോകുമ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു പുറമേ സഹായികളായി വിളർച്ച, റിയൽ, അതിവേഗത്തിലും അനിയന്ത്രിതമായും ഉള്ള ഹൃദയസ്തംഭനം, അനന്തരമായ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം, ചില അവസരങ്ങളിൽ മോഹാലസ്യം, ബോധക്ഷയം ഇതുകളും ഉണ്ടാകുന്നു. മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ ഇത്ര ആപദാസ്പദവും വിഷമുള്ളതുമാണ് പുകയില എങ്കിൽ തന്മൂലമുള്ള മരണങ്ങൾ അതനുസരിച്ച് കരകൂടി അധികപ്പെട്ടു കാണാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഇതിനത്തരം, മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ആന്തരാവയവങ്ങൾക്കു അതിന്റെ പരിതസ്ഥിതികളനുസരിച്ച് അവയെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതിനു തക്കതായ ഒരു അത്ഭുതശക്തി ഉണ്ടു എന്നാണ്. അവ വിഷത്തെ ക്രമേണ, അനുഗുണമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിക്കൊണ്ട് പരിഹരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷത്തിന്റെ ഫലമായി മരണം ഉടനടി ഉണ്ടാകാതിരുന്നെങ്കിലും, ഒരുമനുഷ്യൻ മറ്റു രോഗങ്ങൾക്കു വശംവദനല്ലെങ്കിൽ, അവസാനമായി അയാൾ മരിക്കേണ്ടതിനു വളരെ വളരെ മുമ്പേതന്നെ, അനേകനാൾ തുടരെ പുകയില ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, അകാലമൃത്യുവിനു ഇരയായി തീരുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. അയാൾ മറ്റു രോഗങ്ങളാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ തന്നെയും, നിഷ്കോട്ടിൻ എന്ന പുകയിലവിഷം അതിന്റെ മറ്റൊരു രൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗംകൊണ്ട്, അയാളുടെ മരണത്തിനു കാരണമായി തീരുന്നതാണ്.

പുകയില പല്ലിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു.

പുകവലി ശാരീരകാവയവങ്ങൾക്കു ചെയ്യുന്ന ദോഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നാണ് ഇനെയുംനമുക്കു അറിയേണ്ടത്. പുകയിലപ്പുക പല്ലിനെ തവിട്ടുനിറമുള്ള വെറും സാധനംകൊണ്ടു മുടുന്നതിനു സഹായിക്കുകയും അത് അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പല്ലിനെ കറുത്തനിറമുള്ളതാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സദാധൃമപാനംചെയ്യുന്ന ഒരാളിനെ നല്ലപല്ലുള്ളവനായിക്കാണുക അപൂർവ്വമാണ്. അയാൾ ഇതിൽ അശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഇരിക്കുകയും ഒടുവിൽ അതു ഉദരരോഗകാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വായും തൊണ്ടയും.

പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും 'Cancer of the Lips and Tongue' എന്ന കവിൾവാർപ്പിനു കാരണമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സിഗററ്റിലുള്ള വിഷമയമായ പുകയിലയുടെ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ചൂടുള്ള പുകചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു നാക്കു, ചുണ്ടുകൾ ഇവ വശവദമാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ധൃമപാനം ചെയ്യുന്നവരിൽ സാധാരണമായി കണ്ടുവരുന്ന വായിലും തൊണ്ടയിലുമുള്ള ദശ (Mucuous membrane) യിൽ ഉള്ള ജലമയരാമിത്വവും, ചുവപ്പുനിറവും, വായ്പ്പുണ്ണം ജലദോഷവും വരാൻപോകുന്നു എന്നുള്ള സന്ദേശത്തിനെ വഹിക്കുന്നു.

സിഗററ്റുണ്ടാക്കുന്ന മാടുകന്മാർ ചെയ്യുന്ന പരസ്യത്തിൽ, തൊണ്ടയിൽ സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകാത്ത സിഗററ്റുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവർമാത്രമാണെന്നു വിവരിച്ചു കാണുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ സാധാരണ സിഗററ്റുകൾ അപ്രകാരമുള്ള സുഖക്കേടുകൾക്കു നിദാനമാണെന്നു അനുമാനിക്കാം.

ഉദരം.

പലപ്പോഴും ദഹനക്കേടി (Dyspepsia) നുകാരണമായിത്തീരുന്നതു ധൃമപാനാധിക്യമാണെന്നുള്ളതിൽ വാപരീതാഭി

പ്രായമുണ്ടാകാൻ വകയില്ല പുകയില മാന്ദ്യവും, ക്ഷീണവും, മോഹാലസ്യം തന്നെയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. തൽഫലമായി അതു ശരീരമാസകലം സഞ്ചരിക്കുന്നതും ഉദരത്തിലുള്ളതുമായ ഒരു ദ്രാവകത്തെ ഓരോ ഭാഗത്തും സിരകളിൽനിന്നും വേർപെടുത്തി വേദനപ്പെടുത്തുകയും ഉദരചൈതന്യത്തെ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുകയില ഇപ്രകാരം ഒരു ഗണ്യമായ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു. പുകയില ഉപയോഗിച്ചു ശീലിച്ചിരിക്കുന്ന ആളാണെങ്കിൽ, അയാൾക്കുണ്ടാകുന്ന കഠിനമായ ക്ഷുത്തിനെ പുകയില കൊണ്ടുതന്നെ പരിഹരിക്കാമെന്നു ചിലർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ ഭക്ഷണാസക്തി ശമിച്ചിട്ടു എങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അയാളുടെ വാശപ്പ തീർന്നിട്ടില്ല. അതയാളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഈ വിധത്തിലാണ് പുകയില ദഹനക്കേടുണ്ടാക്കുന്നതും.

സിരകൾ.

പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്നവർ പലപ്പോഴും ഞരമ്പുരോഗങ്ങൾ ഉള്ളവരാണ്. ഈ രോഗങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് നാനാസ്വരൂപങ്ങളിലാണ്. ഒരാൾ നിഷ്പ്രയാസ ക്ഷോഭാവേശനായിത്തീരുമ്പോൾ വേറൊരാൾ അസാധാരണമായ കോപിക്കുകയും കയടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റെൊരാൾക്കു രാത്രിയിൽ നിദ്രയേ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. നാലാമതൊരാൾക്കു കൈകൾ വിറയ്ക്കുന്നതുമൂലം എഴുത്തുജോലിയ്ക്കു വാഹ്നം നേരിടുന്നു. മാനസികവും കായികവും ആയ പ്രസരിപ്പിനെ ശാന്തപ്പെടുത്തുന്നതും അതിന്റെ പ്രത്യേകശക്തികൊണ്ടു സിരകൾക്കു ബലഹീനത ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഒരു കവചചൈതന്യം കൊടുക്കുന്നതും, അശ്രദ്ധയ്ക്കു മന്ദതയ്ക്കും ബോധക്ഷയത്തിനും കാരണമാക്കുന്നതും ആയി ശരീരത്തിലെ സിരകളെ അകമാനം ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിവാശേഷം ഇതിനുണ്ട്. പുകയിലവാഷം റദ്ദയെന്നു സ്ഥമായ മാംസപേശികളിൽ ചെയ്യുന്ന ഭയാനകമായ ചില ദോഷങ്ങൾ കൂടി വായനക്കാർ മറിക്കുന്നുണ്ട്.

പുകയില ഉപയോഗിക്കുന്നവന്റെ ഹൃദയത്തിനെ ബലഹീനമായ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പ്രവൃത്തികൾക്കു കുമിറ്റായ് മറ്റും, രക്തധമനികളെ അനാവശ്യമായി പോഷിപ്പിക്കുക എന്നതും ഈ പുകയിലയുടെ ഭയങ്കരഫലങ്ങളാണ്.

ഉദരസ്ഥാനത്തേപ്പറ്റി ഒരഭിപ്രായം.

(കേ. ആർ. വാല്യർ, ബി. ഏ. ബി. എൽ.)

മകരം ലക്കം 'ആരോഗ്യ'ത്തിൽ നാഭിസ്ഥാനത്തെ വിശദീകരിക്കാനുള്ള ചിത്രം കണ്ടതോടുകൂടി, പലക്കും ഉപപ്രതിയ സംശയങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു എന്ന് അവർ എനിക്ക് അയച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തുകളിൽ നിന്നും കാണുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മറുപടി എഴുതുന്നതിനേക്കാൾ, പ്രസ്തുത സംഗതിയെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായം എന്താണെന്ന് ആരോഗ്യം മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നത് കൂടുതൽ നന്നായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

കൂണിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന നാഭിസ്ഥാനത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ ഹിപ്പ്ബാത്തിന്റെ അനുഷ്ഠാനക്രമം വിദേശീകരിക്കുന്നതിനാണല്ലോ പ്രസ്തുത ചിത്രം കഴിഞ്ഞലക്കം "ആരോഗ്യ"ത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നത്. മി ബിവാൽകരുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്ന് അതു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നെന്നല്ലാതെ കൂണിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അത് ഒരുവിധത്തിലും വിശദമാക്കുന്നില്ല. മി. ബിവാൽകാർ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള സ്നാനം കൂണിയുടെ ഹിപ്പ്ബാത്തുമായി സാമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ

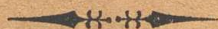
തന്നെ പ്രയാസം. ആ സ്ഥിതിക്ക്, മി. ബാവാൽകാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കൂണിയുടെ സ്റ്റാനിരിതിയെ വിശദീകരിക്കുന്നതായി വാചാരികളെ വാഹിതമല്ലേ.

മി.ബാവാൽകാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള സ്റ്റാനം കൂണിയുടെ നാഭിസ്റ്റാനമല്ല. എന്നാൽ, മി. ബാവാൽകാർ വാചാരികളാക്കുന്ന വാചത്തിൽ, സ്ഥൂലാന്തത്തിന്റെ ഗതിക്കനുസരണമായി, തിരുമ്മുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് ഇവർ മുൻപുതന്നെ 'ആരോഗ്യം' വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കാനുണ്ടു്. ആരോഗ്യം മാസികയുടെ ഒന്നാം പാലത്തിൽ ൧൪൨൦൦ പാത്രം തുടങ്ങുന്നതും, "മലാശയശുദ്ധി" എന്ന തലക്കെട്ടോടു കൂടിയതും ആയ ലേഖനത്തിൽ ഇപ്രകാരം തിരുമ്മുന്നത് മലാശയശുദ്ധിക്ക് സഹായകുന്നതായി വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതന്നോടുകൂടി ഇങ്ങനെ ഒരു മാത്രവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ, ആയതു കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായതന്നെ.

മി. ബാവാൽകാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള സ്റ്റാനം സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് യാതൊരു ദോഷഫലവും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഭയപ്പെടാനില്ല. മലാശയശുദ്ധിക്ക് അതു സഹായിക്കുമെന്നും തന്മൂലം മലബന്ധമുള്ളവർക്ക് അതു് ആശ്വാസപ്രദമായിരിക്കുമെന്നും അനുഭവസിദ്ധമാണ്. സ്ഥൂലാന്തത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് സഹായമായ വിധത്തിൽ തിരുമ്മുന്നതുകൊണ്ടു് ഉള്ളിൽ ദുഷിച്ചുകിടക്കുന്ന മലം ക്രമേണ വെളിയിൽ പോകുന്നു. ഇങ്ങനെയാണു് മലാശയം ശുദ്ധമാകുന്നതു്.

എന്നാൽ കൂണിയുടെ നാഭിസ്റ്റാനത്തിന്നു പകരം ഈ സ്റ്റാനം മതിയാകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കൂണിയുടെ സ്റ്റാനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഈ സ്റ്റാനരീതികൈക്കൊണ്ടാൽ സിദ്ധിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാനും അവകാശമില്ല. ആമാശയം പിത്താശയം മുതലായ പ്രധാന അവയവങ്ങൾ ശുദ്ധമാക്കുന്നതിന്നും അവയുടെ പ്രവർത്തനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നും കൂണിയുടെ നാഭിസ്റ്റാനംപോലെ ഈ

പരീക്ഷിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. അതു കൊണ്ട്, കൃത്യമായ നാളിടത്തോളം ഇപ്പോൾ ആചരിച്ചുവരുന്നവരും, അപ്രകാരം ചെയ്യണമെന്ന് ഇനിമേൽ നിർദ്ദേശപ്പെടുന്നവരും അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ, ഈ പുതിയരീതി സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒന്നുകൊണ്ടും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഉപവാസത്തിന്റെ

അത്യുജ്ജ്വലമായഫലം.

ഒരനുഭവം.

ഡിസംബർ ലക്കം Nature Healer മാസികയിൽ കെ. ജി. സി. എന്നൊരാൾ എഴുതുന്നത്:—

രണ്ടു കാത്തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ ൨൨- വയസ്സുള്ളവരും ആയ എന്റെ ഭാര്യ രോഗചികിത്സാവിഷയത്തിൽ വളരെ സകരവും സാഹസികവും ആയൊരു പരീക്ഷണത്തിലിരിക്കുന്നു. സംസ്കാരമിന്നരായി ഭക്ഷണവസ്തുക്കൾ നിറഞ്ഞ സാധാരണ മനുഷ്യർ ഇതിനെ സാഹസമെന്നു പറയുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഞാനും അതു സാഹസികമെന്നു പറയുന്നത്. അല്ലാതെ സ്വയമേ അതിൽ ആപൽക്കരമായ യാതൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല.

ദീനം ന്ൻ.൫ മുതൽ ൧൦൦ വരെ ഡിഗ്രി ചൂടുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പനിക്ക് എന്റെ ഭാര്യ രണ്ടു കൊല്ലമായി വശഗതയായിരുന്നു. സുസ്ഥിരമായ മലം ചിടിത്തം ഇതിനോടുകൂടെ സഭാമൂലമായിരുന്നു. മലശോനയ്ക്കു വളരെ പ്രയാസപ്പെടുന്നതിൽ വൃത്തികേടുകളും, ശ്വാസം ദുർബ്ബലമായതും

യിരുന്നു. ശാരീരകമായ കഠിനാധ്വരണവും ശോഷണവും അവർക്കു കണ്ടിരുന്നു. ഇതിനു കാരണം പക്ഷേ അവളുടെ തീണ്ടാരി സംബന്ധമായ രോഗമായെന്നു. കാലാകാലങ്ങളു-
ളിൽ ആത്മം പോയിരുന്നില്ല. പോയാലോ അതു അ-
തിയാരാളമായി മൗലം വസങ്ങളുലയികം ചെയ്തോണ്ടിരുന്നു.
അവളുടെ ഹൃദയത്തിന്നും ക്ഷീണം തട്ടിയിരുന്നു. എന്തെങ്കി-
ലും വേലചെയ്യയോ, നടക്കുകയോ, കോണിപ്പടി കയറു-
കപോലുമോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതികഠിനമായ അണപ്പം
ക്ഷീണവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു ഇതവർക്കേതാണ്ടു പാ-
രമ്പുളിമറയ്ക്കു കട്ടിയതാണ്. അവളുടെ പിതാവും
ഹൃദ്രോഗത്താൽ മരിച്ചു. ലാഹൂരിലെ പ്രസിദ്ധ ഡോക്ട-
റന്മാരെല്ലാം അവളെ പരിശോധിച്ചു ചികിത്സിച്ചിട്ടുണ്ടാ-
യിരുന്നു.

ആരംഭകാലത്തു ഈ പണിക്കായി അവർക്കറെ അധികം
മരുന്നുകൾ കഴിക്കയും കുത്തുവെപ്പുകൾ നന്നിക്കയും ചെയ്തു
എന്നാൽ ഉപദ്രവം കൂടുതലാകുകയാണ് ചെയ്തത്. എക്സ-
റെ പരാമോധനകൊണ്ടു മറ്റും അവളുടെ ശ്വാസനാളങ്ങ-
ൾക്കു രണ്ടാം വലിയ കേടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ അചിരേ-
ണ അപകടകരമായ ക്ഷയത്തിൽ അവളുടെ സ്ഥിതി എത്ര-
മെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടായി. ഞങ്ങൾ ഭയവിഹ്വലരായി. ഡാ-
ക്ടറന്മാരും ഏറെക്കുറെ ഭയപ്പെട്ടതുമൂലം മറയ്ക്കു ചികിത്സതു-
ടങ്ങി. കൃത്രിമമാർഗ്ഗമായി ഭക്ഷണം ഉള്ളിലാക്കി. അവളുടെ
സഹോദരിമാരിൽ രണ്ടുപേർ ക്ഷയം ബാധിച്ചു മരിച്ചിട്ടുണ്ടാ-
യിരുന്നതിനാൽ ഈ ഭയം ദീഗുണിഭവിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ
ആധുനികകാലത്തെ യുക്തിപൂർവ്വമായ പ്രകൃതിചികിത്സാരീതി-
യിൽ വല്ല ഫലവും കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നൊന്നു പരീക്ഷിക്കണ-
മെന്നു ആദ്യമായി എന്നുകൊരുങ്ങർച്ച ഉണ്ടായി.

തൽഫലമായി കേവലം പരീക്ഷാനിലയിലുള്ള അല്ലോ-
പ്പതി ചികിത്സകന്മാരുടെ രീതികളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച്

എന്റെ ഭാര്യപത്മമാഹാർവ്വകാസ്യം ജലചികിത്സയും അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷേ എന്റെ കുടുംബത്തിലെ പരിതസ്ഥിതികൾ അവളെ വ്യവസ്ഥയോടും, വേണ്ടതുപോലെയും ഈ ചികിത്സകൾ ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ഈ ചികിത്സകൊണ്ടു പായത്തക്കവണ്ണം അവൾക്കു ആശ്വാസം കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിലും, രോഗം തീരെ മാറാതെയിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കുണ്ടായ മറ്റു ചിലരുടെ സുഖക്കേടുകളും ഈ ഫലത്തിനെതിരായി പ്രചരിച്ചു. ഈ ലേഖനത്തിൽ ഈ ചികിത്സയെ പ്രധാനീകരിക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കാത്തതിനാൽ ഞാനതിന്റെ സ്ഥിതി വർണ്ണിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും പച്ചപ്പാൽ മുഴുഗ്ലോതമ്പപ്പം, പുതിയ സസ്യങ്ങൾ, പഴങ്ങൾ ഇവകൊണ്ടുള്ള ആഹാരം അവളെ വളരെ ഭേദപ്പെടുത്തിയെന്നു മുരുകത്തൽ പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

കാമ്പളങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഏറ്റവും പ്രകൃതിസിദ്ധവും, യുക്തിയുക്തവും, ഫലപ്രദവും ആയ ഒരു മാർഗ്ഗം ഉപവാസമാണെന്നും മറ്റും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവരും പ്രസിദ്ധന്മാരും ആയ എറററു, ച്യവൽക്കൻ, മാക്ഫാഡൻ, കാറംഗ്ക്ടൻ, റബാഗ്ലിയാറി, ഡ്യൂയി എന്നിവരുടെ പരീക്ഷകളും, കണ്ടുപിടത്തലുകളും മറ്റും ഞാനിക്കാലത്തു ഭംഗിയായി പഠിക്കുകയായിരുന്നു. രോഗപരിഹാരത്തിന്നു ഉപവാസം ശക്തിയുക്തമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നു എനിക്കപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം ബോധ്യമായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ഇതൊന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഉപവാസക്കാലത്തു ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടാകാവുന്ന സ്ഥിതികളെ മനസ്സിലാക്കി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ എനിക്കു തന്നത്താണെന്നു പറഞ്ഞു പറച്ചിട്ടുവേണ്ടതെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ആദ്യം ഞാനൊരാഴ്ചവട്ടം ഉപവസിച്ചു. തന്മൂലം രോഗത്തിന്റെ പരമാത്സ്വഭാവവും, ചികിത്സാർത്ഥികളും എനിക്കു പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലായി എന്നു പ്രത്യേകം

പറയേണ്ടല്ലോ. ഭാര്യായ്ക്കു കഠിനമായ ക്ഷീണവും ചെപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും എന്റെ ഉപവാസംകൊണ്ടു ഈ പരീക്ഷയ്ക്കു വശംവദയാകുവാൻ അവൾക്കു ധൈര്യമുണ്ടായി.

ഒടുക്കം ഫെബ്രുവരി ൧൮ ക്ക്ക്കോബർ ൨-ാംനു- കാശ്മീരരാജ്യത്തിലെ തലസ്ഥാനമായ ശ്രീനഗരത്തിൽവെച്ചു അവിടെ ഇടമുറിയായതെയുള്ള ഉപവാസം തുടങ്ങി. ഈ സ്ഥലം പ്രകൃതിരമണീയകതകൊണ്ടും, സുന്ദരമായ കാഴ്ചകൊണ്ടും മനോഹരമായിരുന്നതിനാൽ പ്രത്യേകിച്ചും അവൾക്കു ആശ്രയം, തൃപ്തിയും തോന്നി. ഉപവാസം തീവ്രമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഭക്തത്വമാതാവനെ പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു ഈ വ്രതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാര്യായ്ക്കു തക്കതായ ഫലം കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ ഈശ്വരഭയോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഉപവാസാരംഭകാലത്തിൽ അവൾക്കു നൂറ് റാത്തൽ ഘനമുണ്ടായിരുന്നു.

ഭക്ഷണസംബന്ധമായ നമുക്കു തുമ്പില്ലായ്മകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഭുഷ്ടം, ചപ്പം, ചവറും പുറത്തുകളയാൻ ശരീരം ശ്രമിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണല്ലോ രോഗം. അറിയാതെ ഈ വൃത്തിയാക്കലിനെ സഹായിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നുള്ളതു യുക്തിയ്ക്കു യോജിച്ചതാണ്. ഈ ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു ഏതെന്നാണുള്ളതു തക്കമാറ സംഗതിയാണ്. ഭക്ഷണം നിർത്തിയാലുടനെ അതിനെ ദഹിപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രക്തം, രോഗോല്പാദകമായ ഭുഷ്ടകളെ പുറത്തു തള്ളുവാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങുന്നു. ഉപവാസാരംഭത്തിൽ രോഗങ്ങൾക്കു ആധിക്യം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു ഇതുകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാം. ശരീരം ഭുഷ്ടകളെ ശീഘ്രമായി പുറത്തുകളയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണിതുണ്ടാകുന്നതു്. എന്നാൽ എന്റെ ഭാര്യായ്ക്കു ആരംഭഘട്ടത്തിൽ ഈ വൈഷമ്യം അധികമുണ്ടായില്ല. എന്നെന്നാൽ ഇതിന്നു മുമ്പിൽചെയ്തിരുന്ന പ്രകൃതിവികാസകൊണ്ടു ഭുഷിച്ച സാധനങ്ങൾ ഒട്ടധികം മുമ്പേതന്നെ പോയിരുന്നു. നേരെമറിച്ചു, ഉപവാസ

ക്കാലത്തു അവർക്കു നല്ല മനോഭാവവും, ഉറപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ കിടപ്പിലായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ചില വ്യായാമം ചെയ്തും, ധാരാളമായി നടക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ മൂന്നുദിവസം അവർക്കു തീരെ അസഹ്യമായ വിശപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതൊരു വിധത്തിൽ മനസ്സുകുതികൊണ്ടുപോയിരുന്നു. നാലാംദിവസം ഈ വിശപ്പുശമിക്കുകയും ഉപവാസകാലത്തിനു ശേഷംവരെ അതു വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉപവാസം തുടങ്ങിയതു മുതൽക്കു ഭക്തന്യമയവും ചീത്തയും ആയ സാധനങ്ങൾ ഭേദത്തുനിന്നു പുറത്തുപോകാൻ തുടങ്ങി. അവർ വേണ്ടടത്തേളും പച്ചവെള്ളം കുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിത്യം എന്നിമാപെച്ചു മലം കളഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വയറിൽനിന്നു കടുത്തതും, ഉറച്ചതും, ഭക്തന്യപ്രഭവും ആയ മലംപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആമാശയത്തിന്റെ ഈ അനാശാസ്യമായ അപചയമാണ് രോഗത്തിനു നിദാനമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യംവന്നു. ദിനംപ്രതി രണ്ടുപ്രാവശ്യം മലശോധന ശരിയായിട്ടുള്ള “ആരോഗ്യവാന്മാ”രെന്നു സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ വയറിൽപോലും ഭക്ഷിത തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വയറിങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, അതിനെ ശുദ്ധീകരിയ്ക്കുതെ എങ്ങിനെ രോഗംമാറുമെന്നു അറിയാൻ പ്രയാസമാണ്. വൃത്തികെട്ട കാലും മുഖവും കയ്യുമായിട്ടു പുറത്തിറങ്ങാൻ ലജ്ജിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വളരെ സോപ്പും വെള്ളവും മറ്റും ചെലവുചെയ്തു ഉടുത്തുമോടിപിടിപ്പിച്ച് നടക്കുന്നതു കാണാം. അവന്റെയും വയറിൽ നോക്കിയാൽ ഈ ചപ്പം ചവറും മറ്റും ധാരാളം കാണപ്പെടുന്നു. അക്കഥ അങ്ങിനെ നിൽക്കട്ടെ അധികമുള്ള മേദസ്സുംഭക്ഷിതം പുറത്തു കളയാൻ അവളുടെ സകല അവയവങ്ങളും ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഗുദം, മൂത്രസഞ്ചി, ശ്വാസകോശങ്ങൾ, തലക്ക് എന്നിവയെല്ലാം ഒരുപോലെ ഈ പണിതുടങ്ങി. അവളുടെ മൂത്രം

വളരെ യുറിക്കാസിദ്ധം, ആൽബുമനം ഉള്ളതും നിറം കലർന്നതും ആയിരുന്നു.

തപ്രതഗതമായിലുള്ള ഈ ശോധനം മൂലം അവളുടെ തൂക്കം കുറഞ്ഞത് അതുതമല്ലല്ലോ. അവൾ കേവലം അസ്ഥി കൂടവും തൊലിയും മാത്രമായായെങ്കിലും, അവൾക്കു ഉത്സാഹവും, ആരോഗ്യവും, പണ്ടില്ലാത്തവണ്ണം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭുഷ്ണസാധനങ്ങളെല്ലാം പോയിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു ശരീരം നമ്മെ ധരിപ്പിക്കുന്നത് ഭക്ഷണംവേണമെന്നു തോന്നിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഇതാണ് പ്രകൃതിനിയമം. പ്രകൃതിജന്യമായ ഈ വാശിപ്പവരുമ്പോൾ ഉപവാസം നിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നാൽ അതാണ് പട്ടാണി. ഉപവാസത്തിനും പട്ടാണിക്കും തമ്മിലുള്ള ഭേദംതന്നെ ഇതാണ്. ഒക്ടോബർ ൧൯-ാം-നും പകൽ ൪ മണിക്കു എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു ഈ പ്രകൃതിയുള്ള ക്ഷുത്തുതോന്നി. അപ്പോൾ ഉപവാസം നിർത്തുകയാണല്ലോ വേണ്ടത്. അവൾക്കുനേരവും റാത്തൽ തുക്കമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതായത് ൧൨ ദിവസത്തെ ഉപവാസംകൊണ്ടു ൧൪ റാത്തൽ ഘനംകുറഞ്ഞു. ഭക്ഷണത്തിനും ശരീരശക്തിയ്ക്കും തമ്മിൽ സംബന്ധമുണ്ടെന്നു പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ഇതാ വീണ്ടും ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്പം മധുരനാരങ്ങനീരു പച്ചവെള്ളത്തിൽ കലർത്തിയാണ് പാരണനടത്തുന്നത്. അവൾക്കുതോന്നിയ വാശിപ്പു പ്രകൃതിസംഭവമായതല്ലായിരുന്നുവെന്നും, എന്നോ ഒരു ചെറിയ വയറുകുത്തൽ മാത്രമായെന്നുവെന്നും പാനീട്ടു മനസ്സിലായി തന്മൂലം ഉപവാസം ഇവിടെ നിർത്തിയതു കഷ്ടമായല്ലോയെന്നു തോന്നി. അതങ്ങനെയൊരിക്കലും അന്നുവൈകിട്ടും അവൾ കുറെ നാരങ്ങാനീരുകൂടെ കുടിച്ചു. അടുത്ത രണ്ടുദിവസങ്ങളിൽ അവൾ പഴങ്ങളുടെ ചാറുമാത്രം ഭക്ഷിച്ചു. തദനന്തരം മോരും പാലും ക്രമേണുകൊടുത്തുവന്നു. ആറുദിവസത്തെയ്ക്കു അവൾ ദ്രാവകഭക്ഷ്യമേ കഴിച്ചുള്ളൂ. എന്നാൽ

ഈ ആദിനംകൊണ്ട് വെറും ജലമയമായ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ
 മറ്റു നാത്തൽപനംകൂടിയതു കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുള്ളതും
 തോന്നി.

ഈ ഉപവാസത്തിന്റെ ഫലങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്ന സാധ്യമെ
 ന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. പലരും മുഷിവും ലഘുശമല്ലാ
 തെ, ഉത്സാഹവും ആത്മഭാവവും നഷ്ടമാക്കി അവർ ആദ്യമായി
 യഥാർത്ഥജീവിതാനുഭവം തുടങ്ങി. മലംപിടുത്തം തീരെമറഞ്ഞുക
 ഉണ്ടു. ദിവസംപ്രതി രണ്ടുപ്രാവശ്യം അവർക്കു ശോധനഉണ്ടാ
 യി. പണ്ടൊരിക്കൽ അവളെ പരിശോധിച്ച ഒരു ഡോക്ടർ ഇ
 പോൾവിണ്ടും നോക്കിയതിൽ ക്ഷയത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളായ
 ശ്വാസകോശമാലിന്യമൊ, വായുമുട്ടലൊ, അണുപ്പൊ യാതൊ
 നുംഇല്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഭാഗ്യവശാൽ അവളുടെ ഉപ
 വാസാന്തകാലം തീണ്ടാറിയാകാനുള്ള കാലവുമായിരുന്നു. ഇ
 ത്തിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയായിരുന്നെന്നു ഞങ്ങൾ ഉൽക്കരാ
 പൂർവ്വം നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആ
 ത്തവം മൂന്നുദിവസംകൊണ്ടു പോയി ശുദ്ധയാകുകയും പഴ
 യകാലത്തെപ്പോലെ പന്ത്രണ്ടും അധികവും ദിവസങ്ങളോളം
 നീണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവർ
 ക്കു അതിരില്ലാത്ത ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും തോന്നി. അ
 ബ്ബ ഫർലോഗ് ദൂരമുള്ള ശങ്കരാചാര്യമലയിൽ അവർ പ
 രീക്ഷാർത്ഥം കയറിനോക്കി. ഹൃദയത്തിന്നു യാതൊരു തരക്കേ
 ടും കണ്ടില്ല അവളുടെ സന്തോഷത്തെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നു.
 പണ്ടത്തെപ്പോലെ ശ്വാസംമുട്ടുകയൊ അണുക്കുകയൊ കണ്ടില്ല.
 ഉപവാസത്തിന്നു മുമ്പിൽ സഭാ ക്രമവിരുദ്ധമായിരുന്ന അവ
 ളുടെ നാഡിയും ദേഹത്തിന്റെ ചൂടും ക്രമസ്ഥിതിയിൽ വ
 ന്നുചെന്നു. ഹൃസ്വഭാവം ലഘുവല്ലാത്തതും, ലഘുവും ശുദ്ധി
 പൂർണ്ണവും ആയ എന്തൊരുചികിത്സാ. കഷ്ടം! എന്നാലും ജ
 നങ്ങളുടെ കൊതിമൂലം ഈ ചികിത്സയ്ക്കു പ്രചാരം വരുന്നില്ലല്ലോ!

ബാലചക്രിത.

(൪-ാം പുസ്തകം നമ്പർ-൨൦. ചേരിന്റെ തുടർച്ച.)

(വെണ്ണി വി. വി. ചാക്കോ പറമ്പ്.)

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളും പരാഹാരമാറ്റങ്ങളും

കഴിവു

നവത്തിനിടയിലും അടിയിലും പൊടിയും മറ്റും ഇരുന്ന ഭക്ഷിച്ച് തൊലിയെദ്രവിപ്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണു ഇതുണ്ടാകുന്നതു്. നവത്തിനടുത്തുള്ള മാംസത്തിന് ചൊരിച്ചിലും വേദനയും പഴുപ്പും നാററവുമുണ്ടാകുകയും നഖത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളും പഴുക്കുകയും നഖം കൂയിച്ചു പോവുകയും ചെയ്യും. ഒടുവാൽ വിരലിന് പഴുപ്പുണ്ടായി നഖം ഇളകിപ്പോകാറുണ്ട്. വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന നഖം മുറിച്ചു വളർന്നുവരും.

ചികിത്സ:—ദിനം പ്രതി രണ്ടുപ്രാവശ്യം നഖം വൃത്തിയാക്കി കഴുകി അതിലുള്ള അഴുക്കു മുഴുവൻ കളയണം. വരലിന്റെ അറ്റത്തെ കവിഞ്ഞു് നഖം വളർന്നിടയാകാതെ ചെറുതാക്കിയുകയും നവത്തിനിടയിൽ പൊടിയും മറ്റും കയറാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കാവുന്നതാണ്. സ്നാനങ്ങൾ നടത്തണം അപ്പോൾ പാദങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ വയ്ക്കണം. സ്നാനാനന്തരം രോഗമുള്ള ഭാഗം കൈകെണ്ടു സാധനത്തിൽ തലോടുകയും ചെയ്യണം. പിന്നീട് കളിമണ്ണും, നനച്ച തുണിയും മാറി മാറി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഒരു പ്രാവശ്യം കളിമണ്ണു വെച്ചാൽ പിന്നീട് തുണിയാണ് വക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ട് സുഖപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ കാലം ചെറു ചൂടുള്ള വെള്ളത്തിൽ വെച്ച് ൧൦ മിനിട്ടു സമയം തിരുമ്മിയ ശേഷം അത്രയും സമയം പച്ച വെള്ളത്തിൽ

വെച്ചു തിരുത്തുകയും പിന്നീട് കാല് തുവർത്തി നീല ജലമൊഴിച്ചു നനച്ചു കളിമണ്ണും തുണിയും മാറി മാറി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. രോഗമുള്ള ഭാഗം പച്ചവെള്ളത്തിൽ വെച്ചു തിരുത്തുമ്പോൾ ആ വെള്ളത്തിൽ അല്പം ഉപ്പു ചേർക്കണം, ചൂടുവെള്ളത്തിലും ഉപ്പു ചേർക്കുന്നതു നന്നാണെന്നു. ഒരു ചെറുനാരങ്ങയ്ക്ക് ദ്വാരമുണ്ടാക്കി രോഗമുള്ള ഭാഗം നാരങ്ങയുടെ ഉള്ളിലാക്കി അല്പനേരം കഴിയുമ്പോൾ വേദനയ്ക്കു ശമനമുണ്ടാകും. രോഗാരംഭത്തിൽ പനിയും പകച്ചിലുമുണ്ടായാൽ ജീവരസായന ചക്രിസ്തയിലെ Ferrum Phosphoricum എന്ന ലവണം കെണ്ട് സുഖം ലഭിക്കും. പഴുപ്പു വർദ്ധിച്ചാകാതെ വേദന കുറച്ച് പുതയനഖം വളർത്താൻ സിലിശിയ (Silicea) ഏറ്റവും സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് അകത്തും പുറത്തും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

കൂന്ത (പൊക്കിൾവീപ്പ്):— പൊക്കിൾക്കൊടി ഉണ്ടാക്കി വാണദശയും ശിശുവിന്റെ പൊക്കിളിൽ വെള്ളമോ മുത്രമോ മുലപ്പാലോ വീണ്ടു താഴ്ന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതുണ്ടാകുന്നതെന്നു അമ്മുച്ചമാർ പറയാറുണ്ട്. കുളിപ്പിക്കുമ്പോൾ പൊക്കിളിൽ വെള്ളം വീഴാതെരിക്കാൻ ചിലർ അവിടെ വെളിച്ചെണ്ണ പുരട്ടാറുണ്ട്. കുളിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പുകയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന ജലാംശത്തെ വലിച്ചെടുക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും പൊടി അവിടെ വിതറുന്നു. ചിലർ പൊക്കിൾ ശരിയായി തുവർത്തിയശേഷം വീണ്ടും വെളിച്ചെണ്ണ പുരട്ടും. ഏതു വിധത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചാലും ചില ശിശുക്കൾക്കു പൊക്കിൾവീപ്പുണ്ടാകും. പൊക്കിളിൽ ദ്രവസാധനങ്ങൾ വീണ്ടു താഴ്ന്നതുകൊണ്ടല്ല, ചെറുകുടലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് അതിനുണ്ടാകുന്ന തളർച്ച നിമിത്തമോ മറ്റു ശയ്യയുടെ അസാധാരണത്താൽ അവിടെ മലം അല്പാല്പമായിത്തടഞ്ഞ് കടലിനോടു പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടോ ആണ് കൂന്തയുണ്ടാകുന്നതു്. ഇത് ഉൾക്കുറപ്പൻ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു് അ

ഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുമുണ്ട്. പഴയനടപടിയനുസരിച്ച് പ്ര
സാവചകീസയ്ക്കായി ചിപ്രസ്രീകരം ധാരാളം വെള്ളത്തി
ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട് അതുപയോഗിന്നവർ വയറുകത്ത
ലും സമഭൂമി വയറൊരിച്ചിലും ഉണ്ടാകുന്നു. അതിന്റെ
സത്തക്കിയ പാൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൊണ്ട് കുടലുകൾ
ക്കുണ്ടാകുന്ന പുകച്ചിൽ മേതുവാൽ കുടലിനുണ്ടാകുന്ന ത
ള്ളലാണ് കൃത്യവും ഇളംപ്രായത്തിൽ പൊക്കിളിന്
ബലം കുറവായതുകൊണ്ടും അതിന്റെ സ്ഥാനം ശരിയായി
ഉറച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും കുടലിനു തള്ളിപ്പോവുവാൻ അ
ല്ലാതെ മറുവഴികളൊന്നുമില്ലെന്നമാണ് ചിലരുടെ പക്ഷം.

ചികിത്സ:— മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ഓട ചൂടാക്കിയെ
ടുത്ത് ചൂടുമാറുമ്പോൾ പൊക്കിളിൽ വച്ചുകെട്ടുകയും ക
മ്പളിത്തൂണി വയറത്തു വച്ചുകെട്ടുകയും ചെയ്ത് കൂന്ത
അമർത്ത് വയ്ക്കുന്നതായിക്കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു ഫ
ലമുണ്ടായതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ ഭാഗത്തുള്ള ഭ്രമേ
ദസ്സനെ ബഹിഷ്കരിച്ചാൽ കൂന്ത മാറപ്പോകും ഓടിനും
കമ്പിളിത്തൂണിக்கும் ഇതു ശക്തിയില്ല. പൊക്കിളും ചുറ്റുമുള്ള
പ്രദേശവും റിയപ്പിച്ച് കഴുകി കളിമണ്ണു വച്ചുകൊടുക്കുകയും
അഗ്രവർമ്മ സ്നാനവും ഉദരസ്നാനവും നടത്തുകയും ചില
പ്പോൾ ഉപ്പുവെള്ളത്താൽ മുക്കിയതുണിയും നീലജലത്തി
ൽ മുക്കിയതുണിയും മടക്കിവച്ചു കൊടുക്കുകയും തണുത്ത വ
യറിനു ചൂടാണ്ടാകാൻ വയറ്, കമ്പിളികൊണ്ടു പൊതിയുക
യും ചെയ്യണം. ഭക്ഷണം ദാമ്യ ശേഷമേ ഇവ പ്രയോ
ഗിക്കാവൂ. അല്ലോപവാസം ഇതിനു നന്നാണ്. കുട്ടിയുടെ
പ്രായ സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് അഞ്ചോ പത്തോ മിന്നിട്ടുനേരം
വീതം രണ്ടു പ്രാവശ്യം സ്നാനങ്ങൾ നടത്തണം. തള്ള പ്ര
കൃതി ഭക്ഷണമുപയോഗിച്ചു അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നപാ
ലോ പശുവാൻ പാലോ ആണ് ശിശുവിനു ഭക്ഷണമായ।
കൊടുക്കേണ്ടത്. തള്ളയ്ക്ക് ഹിതമാണെങ്കിൽ ചൊമന്ന

ജലവും ചെറുവെയറും കൂടി കുമ്മായം വേവച്ചു ചൂടാറി തേങ്ങായും അല്പം ഉപ്പുംചേർത്ത് ദിനം പ്രതി ഓരോ നേരം ഉപയോഗിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പാൽ കുട്ടികൾക്കു നന്നായിരിക്കും.

കുമി:— ശിശുക്കളുടെ വയറിൽ കുമിയുണ്ടായി വർദ്ധിക്കു യുംവലുതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില കുട്ടികളുടെ ഗുദത്തിൽ പൊരിച്ചിൽ ഉണ്ടാവുകയും മലത്തിൽ കുമികൾ കാണപ്പെടുക യുംചെയ്യും. ഇവ തളയുടെയും പിള്ളയുടെയും ഭക്ഷണത്തിലു ജ്ജ ങ്ങിയും എന്ന ഓറക്കാടണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. ത ജ്ജ മത്സ്യമാംസാദികളും സൂപ്പും മദ്യവും വെള്ളച്ചിലയും ചോ റും അധികം ഉപയോഗിക്കയും അവ വയറിൽ കിടന്ന് ഭവീ ്ച്ചം ഭവിക്കാതെയും അളിഞ്ഞു പഴുത്ത് അവയിൽ നിന്നും കുമികൾ ഉണ്ടാവുകയും തളയ്ക്കും പിള്ളയ്ക്കും ഉപദ്രവമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വയറിൽ വെച്ചു മുൻപത്ത മാറങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും അല്പാത്തപ്പോഴും ത ജ്ജയുടെ ജോലി പിള്ളയ്ക്കു ജോലികൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാ യിരിക്കും. രോഗമേതുകയും വൃത്തിഹീനവുമായ ഈ ഭക്ഷിച്ച പാ ലുപയോഗിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ വയറിലും കുമികൾ ജനി ച്ചു പെടുന്നു. കുട്ടികളെ മത്സ്യമാംസാദികൾ കാണിച്ചാ ൽ സ്വഭാവംപോലും ഭക്ഷിച്ചു പോകും. അവയുപയോഗിച്ചാ ൽ വയറ് പഴുത്ത് കുമികളുടെ വാസസ്ഥലമാകും. അവർക്കു വയറുപേദനയും ദ്രുത മുള്ള അതിസാരവും ഉദരശൂലയും കണ്ണിൽ പീളയും ദഹനക്കേടും ഉണ്ടാകും.

ചികിത്സ:— തള പ്രകൃതിഭക്ഷണമുപയോഗിച്ച് അ തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പാൽ കുട്ടിക്കു കൊടുക്കണം. പറങ്കിയ ണ്ടി, തേങ്ങ, മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം, മനറുപഴങ്ങൾ ഓമയ്ക്ക (കപ്പങ്ങാ) ഇവ തളയ്ക്കു നല്ല ആഹാരസാധനങ്ങളാണ്. ഇവ കുറിക്കൾ ഉപയോഗിക്കുത്ത്, അധികം മധുരമുള്ള സാധനങ്ങളും, ഇല കുറികളും, മത്സ്യമാംസാദികളും കുമിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു

അതിനാൽ കൃമിയുടെ ഉപദ്രവമുള്ള കുട്ടിക്ക് പഴുരങ്ങളോജിച്ചവയല്ല. മുളകും വെളുത്തുള്ളിയും കുടുകും ചേർന്നുകറികൾ ഉപയോഗിച്ചുകുട്ടികളും തള്ളമാരും തങ്ങളുടെ അന്തരവയറുവെക്കുള്ള യഥാർത്ഥശക്തിയെ ക്ഷയിപ്പിക്കരുത്. ആദ്യം ദഹനത്തിന് എളുപ്പമെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും അത്യധാനം കൊണ്ട് അവയവങ്ങൾക്കു വേഗത്തിൽ ക്ഷീണം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളത് നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. തള്ളയ്ക്കും കുട്ടിക്കും മഞ്ഞളുരച്ചുകറികളും പഴുത്തകപ്പങ്ങായും വളരെ പ്രയോജനം ചെയ്യും. സൗകര്യമുള്ളപ്പോൾ ഉദരസ്നാനം നടത്തണം. കൃമി അധികമായിപ്പോയെങ്കിൽ ഉപവസിക്കുകയും Natrum Phosphoricum (൩ x) കൊടുക്കുകയും സ്നാനങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കേൾവിക്കുറവ്, ചെവിക്കുറവ്, ചെവിപഴുപ്പ്:—

ശരീരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടിന്റെ ആധിക്യംനാമിത്തം അത് മേല്പോട്ടുകയറിട്ടുണ്ടാകുന്ന ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഈസുഖക്കേടുകൾ. ദൃഷ്ടി അതിനു സൗകര്യമുള്ള ഓരോസ്ഥാനങ്ങളിലുംസ്ഥലം പാടിച്ച് അതിന്റെ ശക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കും. കൈയ്യാ അധികമുപയോഗിച്ചാൽ ചിലർക്കു കണ്ണുരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ചെവിയ്യിൽകൂടി ദൃഷ്ടി പുറത്തേക്കു പോകാനുള്ള ശ്രമം നാമിത്തമാണ് ഈ രോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്. ചെവിക്കുള്ള നാലുവശത്തും ചെവിയ്യിലും ആവുകൊള്ളിച്ചശേഷം പച്ചവെള്ളംകൊണ്ട് കഴുകുകയും ചെവിയ്യിൽ ചുടുവെള്ളമൊഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഗുണകരമാണ്. ചെവിയുടെ വശങ്ങളിൽ കളിമണ്ണവെക്കണം. ചെവിക്ക് കലശലായ വേദനയുണ്ടെങ്കിൽ ഫെറം ഫോസ് (൩x) കൊടുക്കണം. വെളുത്ത എരക്കിന്റെ ഇലയ്യിൽ ഇതുപ്പുപൊടിയും നല്ലെണ്ണയും കൂട്ടിക്കുഴച്ചു പുരട്ടി ആവായ്യിൽ വാട്ടിപ്പഴുത്തു നാലുതുള്ളി നീര് ചെവിയ്യിലൊഴിച്ചാൽ ഏതുതരം ചെവിക്കുറവ് വേഗമാവും.

കേൾവിക്കുറവിന് വളരേനാൾ ചാകിത്തക്കേണ്ടിവരും. മുടങ്ങാതെ മർദ്ദനസ്ഥാനങ്ങൾ ചെയ്യണം. മാസത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഉദരശുദ്ധി വരുത്തണം. ആഴ്ചയിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം തലയും കഴുത്തും ആവുകൊള്ളിച്ചു വിയർപ്പിക്കണം. ശിരോമാന്ദ്യം മുതലായ രോഗങ്ങളുള്ളവർ തല വിയർപ്പിക്കുന്നത് അത്ര നന്നല്ല. ചെവി എപ്പോഴും വൃത്തിയായിരിക്കണം. ഉദരത്തിലും ചെവിയുടെ വശങ്ങളിലും കഴുത്തിലും ദിനംപ്രതി കളിമണ്ണും നീലജലത്തിൽ നനച്ചതുമുണ്ടിയും വെയ്ക്കണം. തുണിവച്ചാൽ നീലജലംകൊണ്ട് വീണ്ടുംനന്നച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം ചെവിയിൽ ദിനംപ്രതി ഒരു പ്രാവശ്യം നീലജലവും ഒരു പ്രാവശ്യം നാരങ്ങാനീരും ഒഴിച്ചു ചെവിവൃത്തിയാക്കണം. നാരങ്ങാനീരു പുരട്ടി വശങ്ങളുടെ ഗതിയനുസരിച്ചു ചെവിക്കുചുറ്റും തിരുമ്മുന്നതു കൊള്ളാം. ചെവിയ്ക്കിലും വശങ്ങളിലും നീലവെളിച്ചും കൊള്ളിക്കണം. തലയിൽ തേങ്ങാപ്പാലു പുരട്ടുന്നതുകൊണ്ടും അല്പം പ്രയോജനമുണ്ട്. കണ്ണു രോഗങ്ങളെപ്പറ്റി 'ആരോഗ്യം' ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 'ശ്രവണസംബന്ധമായ സുഖക്കേടുകൾക്കും നാവീസൂത്രം പ്രയോജനകരമാണ്. അണപ്പല്ലി (Wisdom tooth) നു പുറകിൽ ഒരു പരന്ന കമ്പുകൊണ്ടമത്തിയാൽ ചെവിയുടെ കേൾവിക്കുറവുമാറും. അണിവിരലിന്റെയും കാലിന്റെ അണിവിരലിന്റെയും ആട്ടുമുട്ടുകൾ ഞെക്കിയമത്തിയാൽ ചെവിക്കുത്തല്ലാതാകും. ശ്രവണമുള്ളതിനു കേടില്ലെങ്കിൽ ബധിരത നീങ്ങുന്നതാണ്. ഒരു റബ്ബർകഷണമെടുത്ത് അണപ്പല്ലിന്റെ പാറകിൽ അഞ്ചുമാനാട്ടൊ അതിലധികമൊ നേരം കടിക്കുക. ഇങ്ങനെ ഒരുദിവസം പലപ്രാവശ്യം ചെയ്യണം. ഒരു അലൂമിനിയം ചീപ്പുകൊണ്ട് നാലാമത്തേയും അഞ്ചാമത്തേയും വാലുകൾക്കു അറ്റത്തമുതുക. അഞ്ചുമിനാട്ടുനേരം ചെയ്യണം. തടനന്തരം അഞ്ചുമാനാട്ടുനേരം നാക്കമർത്തണം. പാനീട്ട് ഒരു റബ്ബർകഷണമെടുത്ത് അണപ്പല്ലിന്റെ പാറകിലൊ ആസ്ഥാനത്തോ വച്ചു മുറക്കെ പത്തുമിനാട്ടുനേരം കടിക്കണം താലുവാൽ വാ

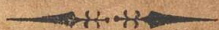
രൽകൊണ്ട് ഉരുമ്മണം. നാലും അഞ്ചും വാരലിലും കാലം
 പല ആ വിരലുകളിലും റബർമോതിരങ്ങൾ ഇടണം. ഇപ്ര
 കാരം പലപ്പോൾ ബധിരത നീങ്ങിയതായി അറിയുന്നു”.

ദീപനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കണം. പ്രകൃത്യനുസരണമാ
 യും മാതാമയും ഭക്ഷിക്കണം. പാല്, മോസ്, വെണ്ണ, തേൻ,
 മുരിങ്ങയില മുരങ്ങപ്പൂവ് മുരിങ്ങക്കായ് ഇവകൊണ്ടുള്ള കറിക
 ൾ, കടളിപ്പഴം, പൂവൻപഴം, നെല്ല്പിക്കാക്കറി, ചെറുനാരങ്ങ,
 മാങ്ങനാരങ്ങ, ഇവ കണ്ണരോഗികൾക്കു നന്നാണ്. കേൾ
 വാക്കുറവിന് നെടുംമൂർ, കാലിമൂർ, (൧൨ x) ഈ ലവണങ്ങൾ
 ഉപയോഗിച്ചാൽ കൊള്ളാ. ചെവിക്കുത്ത് ചെവിപ്പഴുപ്പ്
 ഈ രോഗങ്ങൾക്കും മേൽപറഞ്ഞ മരുന്ന് ഉപയോഗപ്പെടും.
 ചെവിപേദനയ്ക്ക് ഫെറംഫോസ് (൩ x) മെഗ്നീസിയഫോ
 സ് (൩ x) ഈ ലവണങ്ങളും ചെവിപ്പഴുപ്പിന് നെടുംസെൽ
 ഫ്, കാലിമൂർ (൧൨ x) ഈ ലവണങ്ങളും ശമനകരമാണ്. ക
 ടികൾക്കുമാത്രമല്ല പ്രായംകൂടിയവർക്കും ഈ ചികിത്സ ഫല
 പ്പെടും.

കോങ്കണ്ണി:— ഭുജിന്റെ ശക്തിയായ പാച്ചിൽ കണ്ണി
 ചേക്കായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ രോഗമുണ്ടാകുന്നു. മർദ്ദനസ്താ
 നങ്ങളും ന്യായമായ ഭക്ഷണവും ഇതിന്റെ പ്രതിവിധിയാ
 ണ്. കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് കളിമണ്ണവയ്ക്കണം. നേത്രരോഗിക
 ൾ തേനും നെല്ല്പിക്കാക്കറികളും ഉപയോഗിക്കണം. “കട്ടിക
 ൳ടെ പിറകവശത്തിരുന്ന് വിളിക്കുകയോ ഒച്ചയുണ്ടാക്കുകയോ
 ചെയ്താൽ അവർ പിറകിലോട്ടു നോക്കുകയും ക്രമേണ അവ
 ഷ്ക കോങ്കണ്ണുണ്ടാകയും ചെയ്യും. ഇതു കുറച്ചുദിവസങ്ങൾകൊ
 ണ്ടുണ്ടാകുന്നതായാൽ കോങ്കണ്ണുണ്ടാകുന്നത് മാതാപിതാക്ക
 ളാർ അറിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാവുന്നതാണ്. ശിശുക്കളുടെ അ
 വയചങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉറയ്ക്കാൻ കുറച്ചുമാസങ്ങൾ
 വേണ്ടിവരുന്നു. അതിനുമുമ്പായി മാതാക്കൾ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന
 വിരൂപം ശിശുക്കൾക്ക് ദോഷമായിത്തീരുന്നു. ശിശുക്കളുടെ

പിറകിലിരുന്ന് വാളിക്കുരുത്ത്. ഇപ്രകാരം കോങ്കണ്ണുണ്ടായാൽ അതറയുന്ന ദിവസമുതൽ ഒരു പ്രതിവിധി ചെയ്താൽ അത് പരിഹാര്യമാണ്. ശാശുവിന്റെ നെറ്റിയിൽനിന്ന് കീഴ്പോട്ടു താടിവരെ സാവധാനമായി കൈയ്കാണിച്ച് കൈയ്മാറുക. വാണ്ടും വീണ്ടും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പല പ്രാവശ്യം ചെയ്യുക." നേരേനോക്കാൻ പരാശീലപ്പിക്കുന്ന ഈ ചികിത്സാസമ്പ്രദായം പ്രയോഗിച്ചാൽ കുറച്ചുമാസങ്ങൾ കൊണ്ട് ശാശുക്കളുടെ കോങ്കണ്ണു മാറുമെന്നു വിചാരിക്കാം. ശാശുവിന്റെ മുഖിലിരുന്ന് കൈകൊട്ടി വാളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും നന്നാണു.

(തുടരും)

ആരോഗ്യക്കുറിപ്പുകൾ

വണ്ണചികിത്സ

സൂര്യന്റെ അതൃതശക്തിയുള്ള പ്രകാശം കൊണ്ട് രോഗങ്ങളെ സുഖപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളവർ ഡാക്ടർ എച്ച്. എൽ. ശർമ്മായുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വരുത്തുവായിക്കേണ്ടതാണ്. ഡാക്ടർ എച്ച്. എ. ശർമ്മാ. എം. ഡി. എച്ച്., ബി. ബി. എം, എഫ്. റി. എസ്സ്. എഴുതിയിട്ടുള്ള "വൈദ്യലോകത്തിൽ വണ്ണത്തിന്റെ സ്ഥാനം," 'ക്ഷയത്തിനുള്ള പ്രകാശചികിത്സ,' "മലബന്ധത്തിനുള്ള വണ്ണചികിത്സ" ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് അഭിലാഷത്തോടെ നൽകിത്തന്നിട്ടുള്ളത് ഞങ്ങൾ സന്തോഷപരസ്സരം സ്വീകരിച്ച് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിലെ ഉത്തമനായ ഭാഷഗുരൻ സൂര്യനാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം സ്വകലരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സകല ശക്തികളുടേയും ഓജസ്സുകളുടേയും ഉത്ഭവസ്ഥാനം സൂര്യനാണെന്ന് ആധുനിക ശാസ്ത്ര

ജന്മമാർ പോലും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അജ്ഞത കൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷ ദൈവമായ സൂര്യന്റെ ഗുണകാര്യമായ കിരണങ്ങളെ ഭിന്നനിവാരണത്തിനും ഓജോഹർജനയ്ക്കും വേണ്ടി നാം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. വളരെ കഠിനമായ ദീനങ്ങൾ പോലും പ്രകാശവും വണ്ണവും കൊണ്ട് ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സലെ ആലസ്യക്കാലത്തുള്ള പ്രകാശചികിത്സ കൊണ്ട് ലോകം ക്ഷോഭം അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സംയുക്തസംസ്ഥാനത്ത് മുർജ എന്ന സ്ഥലത്തുനിവസിക്കുന്ന ഡാക്ടർ ശർമ്മാ ഈ ചികിത്സാ രീതിയിൽ അസാമാന്യ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ച ഒരു ദോഷമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ ചികിത്സാ ശാഖയിൽ പല പദ്യവേഷണങ്ങളും പരിശോധനകളും നടത്തി സകല ഭിന്നങ്ങൾക്കും വലിയ ചിലവില്ലാത്ത ഒരു ചികിത്സാ സമ്പ്രദായം കണ്ടു പിടിച്ചു അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഭാരതഭൂമിയിലുള്ള ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ജനങ്ങൾക്ക് രോഗാവസ്ഥയിൽ സൂര്യദേവന്റെ മഹനീയാനുഗ്രഹം കൊണ്ട് സുഖസ്ഥിതി പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് രണ്ടുപക്ഷമില്ല. “വൈദ്യലോകത്തിൽ ഭൂകശത്തിന്റേയും വണ്ണത്തിന്റേയും സ്ഥാനം” എന്നുള്ള പുസ്തകം രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ അതിന്റെ സിദ്ധാന്തവും രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ പ്രയോഗവുമാണ് വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത്. സൂര്യദേവന്റെ പരിപൂർണ്ണ പ്രേമം വിലസിക്കുന്ന ഭാരതഭൂമിയിൽ ഈ ചികിത്സയ്ക്ക് നല്ല പ്രചാരമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ആവശ്യക്കർ താഴെ പറയുന്ന മേൽ വിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുക.

The Manager, Pharmacy of Fine Forces Khurja. U. P.

മലബന്ധം.

കേരളീയരിൽ ദൈശ്വത്യാനന്തിനും മലബന്ധമുണ്ട്. ഈ രോഗം പ്രധാനമായുണ്ടാകുന്നത് നാലു കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാകുന്നു (൧) ഒന്നാമത്തെ കാരണം ഭക്ഷണദുഷ്ടാന്തനെ. ഉപ്പു,

മുഖം, മസാല, മറു ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ മുതലായവയുടെ അതിഭക്തി കൊണ്ട് ഉദരനാഡികൾ മന്ദീഭവിക്കുന്നു. (൨) പുകയില, കറുപ്പ്, ഗഞ്ചാവ് മുതലായവയുടെ ഭക്തി കൊണ്ടും മലബന്ധം വരുന്നു. മലബന്ധമുള്ളവർ ഈ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെ ഉടൻതന്നെ നിറുത്തേണ്ടതാണ്. (൩) മൂന്നാമത്തെ കാരണം വേണ്ടസമയത്തും, മലമൂത്ര വാസർജ്ജനം ഇല്ലാതാക്കുന്നതും വയറിളക്കുന്നതിന് യേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ഇരുന്നു ജോലി ചെയ്യുന്ന ചിലർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മലമൂത്രവിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ മരുന്നു കടിച്ച് വയറിളക്കിയാൽ മലബന്ധം കൂടി വരും. (൪) നാലാമത്തെ കാരണം അമിതമായ ഭോഗാസക്തിയാകുന്നു. മലബന്ധമുള്ളവർ ഈ നാലു കാരണങ്ങളേയും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

അവർ അധികം ക്ഷാരമില്ലാത്ത ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ദിവസവും എന്തെങ്കിലും ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ ഭജിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അർശസ്സ്, വാതം, ഹൃദയത്തുടിപ്പ്, പുരോഗമരോഗങ്ങൾ, തലവേദന, നാഡീദൈർബ്ബല്യം, നീരു, വായുമുദ്ര, ഭഗന്ദം, വയറുകടി, ഗ്രഹണി, ഉറക്കമില്ലായ, വാനാറം മുതലായവ മലബന്ധത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഭീനങ്ങളാകുന്നു. മലം തീരെ പോകാതിരുന്നാൽ വല്ലപ്പോഴും വസ്ത്രവെച്ചൊമെന്നല്ലാതെ വസ്ത്രമുറയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്നത് നന്നല്ല. വണ്ണചികിത്സചെയ്താൽ മലബന്ധം മാറും. ഒരുമത്തെ ക്ഷുപ്പിയെടുത്ത് കഴുത്തുവരെ വെള്ളം നിറച്ച് കാക്ക് കൊണ്ടു ചുട്ട് ഒരു സ്വർളളിന്മേൽ വെയിലിത്ത് രണ്ടു മണിക്കൂറാൽ കുറയാതെ വെയ്ക്കണം. കൂടുതൽ സമയം വെയിലിത്ത് വെയ്ക്കുന്നത് നന്നാണ്. ഈ ജലം ഒരു രണ്ട് തുടം വീതം ദിവസം അഞ്ചാറ് പ്രാവശ്യം കുടിക്കണം. മലബന്ധം കലശലാണെങ്കിൽ മണിക്കൂർതോറും ഈ ജലം കുടിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. അതിരാവിലെ ഒരു പ്രാവശ്യവും ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞ് രണ്ടു പ്രാവശ്യവും കുടിയ്ക്കുവാൻ വാട്ടുപോകരുത്. ഉദരത്തിൽ പഴുപ്പുണ്ടെങ്കിൽ പി

ത്തകോശത്തിന്റെ ഭാഗത്തു് മഞ്ഞപ്രകാശവും അടിവയറിൽ നീലപ്രകാശവും കൊള്ളിക്കണം. ഇതിന് പ്രത്യേകം ഒരു യന്ത്രം ആവശ്യമാണ്.

പ്രകൃതിചികിത്സയുടെഫലം

പ്രകൃതിചികിത്സാ പ്രചാരംകൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങളുടെ മനസ്ഥിതിക്ക് അറിയാതെത്തന്നെ ഒരു മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ധാരാളം വിഷം കലന്നമരുന്നുകളും കത്തവെപ്പുകളും കൊണ്ട് രോഗത്തെ തൽക്കാലം അമർത്തിവെക്കുവാനെ സാധിക്കുകയുള്ളവെന്നും ദിനചർച്ചയും പ്രകൃതിയുടെ സഹായവും കൊണ്ടു മാത്രമേ രോഗത്തെ മാറ്റുവാൻ കഴികയുള്ളവെന്നും പലരും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ പല രോഗികളും കാപ്പി, തേയില, പുകയില, ഉപ്പു, മുളകു, പുളി മുതലായവ വഞ്ചിക്കുന്നതിനും കാര്യം വെളിച്ചവും ഏർക്കുന്നതിനും ദിവസം രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുളിക്കുന്നതിനും മറ്റും പലരും ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭജനം, വ്രതം ഉപവാസം മുതലായവ രോഗശമനത്തിന് ഉററിയതാണെന്നും ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ രോഗത്തിന് ഔഷധം അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള ശ്രദ്ധമൂലമായ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് നിർദ്ദോഷമായ ആയുർവ്വേദമരുന്നുകളും ഹോമിയോപ്പതി ഔഷധങ്ങളും ജീവരസായന ലവണങ്ങളും ഉപയോഗിക്കണമെന്നും അവർ വിചാരിക്കുന്നു. ഔഷധസേവയിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഭ്രമമുള്ള കാലത്തോളം അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനെ അല്പം ആദരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പ്രകൃതിചികിത്സയോടുകൂടി ചില നിർദ്ദോഷമായ ഔഷധങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചാൽ ദുഷ്ടിനെ വേഗം ബാഹ്യാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈയുടെ “ആരോഗ്യശ്രമ”ത്തിലെ പലേ പരീക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രമേണ ഈ മനസ്ഥിതിയും നീങ്ങി ശുദ്ധ പ്രകൃതിയിൽ തന്നെ ജനങ്ങൾക്ക് പൂർണ്ണവിശ്വാസമുണ്ടാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ചക്രവർത്തിതാനമനസ്സിലെ ആലസ്യം കുറിക്കുമായപ്പോൾ അലാപ്പതി ഡാക്ടറന്മാർ സൂര്യപ്രകാശ ചികിത്സയെ അഭയം പ്രാപിച്ചത് പ്രകൃതിചികിത്സയ്ക്ക് ഒരു പ്രോത്സാഹനമായിത്തീർന്നു. പ്രകൃതിചികിത്സാപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അഞ്ചുലക്ഷവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമാണെന്ന് ചില ഡാക്ടർമാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അസംബന്ധമാണെന്ന് ഇപ്പോൾ തികച്ചും തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചില ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും.

ചോ (൧) ശരീരം തണുത്തരിക്കുമ്പോൾ തണുത്തവെള്ളം ഉപയോഗിക്കാമോ?

ഉ: ഉപയോഗിക്കാം. തണുപ്പ് കറേജ് പ്രയോഗിച്ചാൽ ഉള്ളിലെ ചൂട് വെളിയിൽ വരും. വെള്ളംതൊട്ട് തിരുമ്മുക, ആദാംബരാവരണം ചെയ്യുക മുതലായവകൊണ്ട് ചൂട് വർദ്ധിക്കും. രോഗി അത്യന്തം വിവർണ്ണനും അവശനമാണെങ്കിൽ അല്പം ചൂടുള്ളവെള്ളം ഉപയോഗിക്കണം.

ചോ (൨) മരുന്നുകൾ പ്രകൃതിചികിത്സക്കാർ ഉപയോഗിക്കാമോ?

ഉ: പ്രകൃതിചികിത്സ മരുന്നുകൾക്കെതിരാണ്. അമേരിക്കയിലെ ചില പ്രകൃതിചികിത്സകന്മാർ രോഗാധിക്യമുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ ഹോമിയോപ്പതിയും ബയോകെമിസ്ട്രിയും മറ്റും പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ചോ (൩) സന്നിപാതജപരത്തിനുള്ള ചികിത്സ എന്താണ്?

ഉ: ആഴ്ചയിലൊരുദിവസം മലാശയത്തെ വൃത്തിയാക്കി കഴിക്കണം. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ സ്പേർസ്സോനും ചെയ്യുകയും ദിവസം രണ്ടുപ്രാവശ്യം സിറാസ് ബാത്ത് നടത്തണം. ദിവസം ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ഫിഷ് ബാത്ത് അർദ്ധസ്നാന

വും ആവശ്യമാണ്. ഉദരത്തിൽ നന്നാണെങ്കെ
ട്ട് പല പ്രാവശ്യം കെട്ടണം. രോഗി ഉപവ
സിക്കുകയും പല പ്രാവശ്യം നാരങ്ങാനീരൊഴി
ച്ചു പച്ചവെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഇലക്കറികൾ.

(ഇലപ്രിയൻ.)

ഇതൊരു പരിഷ്കാരന്തറാണു്. ഏതു സംഗതിയി
ലും പരിഷ്കാരസപാഠ് മുമ്പാട്ടു നിൽക്കുന്നതായി കാണാം. ഭ
ക്ഷണക്കാര്യത്തിലും അങ്ങിനെതന്നെ. താളം തകരയും എ
ന്നുപേണ്ട സമ്പ്രദഗ്ഗങ്ങൾ ഏല്പാത്തന്നെ പരിഷ്കാരത്തിന്നു
പറ്റിയതല്ലെന്നു ഇക്കാലത്തെ ജനതതി സഗർവ്വം തീരുമാ
നിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയുടെ സ്ഥാനം പരിഷ്കാര
ത്തിനൊത്ത വിഭവങ്ങളായ മട്ടന്നും കോഴിയും മരപ്പട്ടിയും
ചീക്കണ്ണിയും കൈ കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏതന്നിമിത്തം
മനുഷ്യാരോഗ്യവും ആയുസ്സും ദൈനംദിനം അധഃപതിച്ചു വ
രുന്നതു പരാഷ്കാരനേത്രങ്ങൾക്കു വിധേയമാവാത്തതിൽ അ
തിശയപ്രാപ്തി. നൂറും നൂറ്റിരുപതും വയസ്സുവരെ ജീവിച്ചിര
ുന്ന പൂർവന്മാരുടെ പകുതിപോലും ഇന്നുള്ളവർ സസുഖംജീവി
ക്കുന്നില്ല. സുഖജീവിതത്താനുംദീർഘായുസ്സിനും, ഹിതകരമായ ഭ
ക്ഷണം ആവശ്യാനുസരണം കഴിക്കുക എന്നുള്ളതു അപരാത്യാ
ജ്യമായ കാര്യമാണ്. ഇതിന്നു മട്ടനേയോ മത്സ്യത്തേയോ കാര
സർവ്വമാആദരണീയം പച്ചക്കറികൾ സഹിതമുള്ള “ധാന്യ” ഭ
ക്ഷണമത്രെ. അതിൽ ഇലക്കറികൾക്കു മെച്ചമായസ്ഥാനം നൾ
കണമെന്നുള്ളതിൽ ലണ്ടപക്ഷത്തിന്നു അവകാശമല്ല. വായു

വിലും (കാറിലും) വെള്ളത്തിലും, (സൂര്യരശ്മിയിലും) സഭാ കളിയാടി വിഹരിക്കുന്ന പച്ചിലകൾ സാക്ഷാൽ പരിശുദ്ധവും, ഗുണപ്രദവും ആരോഗ്യകരവുമായ ഭക്ഷണസാധനമാണെന്നു ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരബുദ്ധിയിൽ ഗ്രഹിക്കാത്തതു പരിതാപകരമെന്നല്ലാതെ എന്തുപറയട്ടെ.

മലശോധനയെ സഹായിക്കുന്നതിന്നും ദേഹത്തിന്നു ഊർജ്ജിതവും ഉത്സാഹവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന്നും ബുദ്ധിമുട്ടു ഉണ്ടാവു ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നും രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നും ഇലക്കറികൾക്കുള്ള ത്രാണി മറ്റൊരു വസ്തുവെന്നും ഉള്ളതല്ല. മനോഹ്യാപാരത്തിൽ അധികസമയവും വ്യയംചെയ്യുന്ന വാദ്യാർത്ഥികൾ, അദ്ധ്യാപകന്മാർ, വക്കീലന്മാർ മുതലായവർ ഇലക്കറിയാരളമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ അതു നിമിത്തമുള്ള സുഖവും തൃപ്തിയും പ്രത്യേകതരമുള്ളതാണെന്നു അനുഭവചരിത്രം പറയുന്നതാണ്. മറ്റു അഹാരമൊന്നും ഉപയോഗിക്കാതെ വെറും പച്ചിലയും ശുദ്ധജലവും മാത്രം ഉപയോഗിച്ചു ജീവിക്കുന്ന സൂത്രികൾ ഇടക്കുപേയ്യു ഭർപ്പമോയിട്ടെങ്കിലും— ആരോഗ്യവാന്മാരായി— കാണാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതു സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ശരീരത്തിലുള്ള ദുഷ്ടാനെ പുറത്തുതള്ളി ദേഹത്തെ നിർമ്മലമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു ഇലക്കറികൾക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. ഇതു ദോഷരഹിതവും ഗുണകരവും സുഖദവും ആയ മറ്റു സാധനം ഇല്ലതന്നെ. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ തക്കതായി പല ഇലക്കറി സാധനങ്ങളും ഉണ്ട്. മുരിങ്ങില, മുരിക്കില, തകരഇല, പയറില, കൊഴുപ്പ, തഴുതാമുള, ചീര, മഞ്ഞഇല എന്നിവ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനങ്ങളാകുന്നു. മസാല മുതലായ രസങ്ങൾ കഴിയുന്നതും കുറച്ചു വെളിച്ചെണ്ണയും തേങ്ങയും ഇഷ്ടാനുസരണം ചേർത്തു ഇവ പാകംചെയ്തു ഉപയോഗിച്ചാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും. ആരോഗ്യത്തെ—സുഖജീവിതത്തെ—കാംക്ഷിക്കുന്നവർ ഇതു പരീക്ഷാത്മകമായിട്ടെങ്കിലും ഒന്നു പരിശോധിക്കട്ടെ.

“നസ്രാണിദീപിക.”

